

brezplačno

št. 62
MAY 2004

Štorski občan

Štorski občan

PRISRČNO VABILO

V počastitev 9. obletnici Občine Štore in v čast občinskemu prazniku 1. juniju prireja LJUBITELJSKI PEVSKI ZBOR »BOJANSKO« ŠTORE

KONCERT LJUDSKIH IN DOMOLJUBNIH PESMI

v soboto, 29. maja 2004 ob 18.30 uri,
v dvorani Krajevne skupnosti Svetina.

S prijatelji tamburaši skupine »FeniKS« in gosti
Vam bomo še enkrat doživeto ponudili lepoto slovenske pesmi.

H koncertu vabimo občane Štor ter vaše prijatelje in znance od drugod.

Vstop je prost!

OBVESTILO!

Društva in organizacije, ki bodo organizirala prireditve ob občinskem prazniku Občine Štore, bodo občane in občanke Štor obveščali s svojimi lastnimi plakati!

24 - URNI NOGOMETNI MARATON

Športno-kulturno društvo RUDAR Pečovje organizira v soboto, 29. 05. 2004, 24-urni nogometni maraton. Maraton se bo pričel v soboto ob 8.00 uri zjutraj in nadaljeval vse do nedelje.

Tekmovanje je razdeljeno v dve skupini, in sicer na sever in jug.

V skupini sever igrajo:

- CENCE SOKOLI,
- LIPA,
- ŽIVEX,
- MARINERO,
- STOPAR LB Design,
- AVTODELI ŠTORE,
- KOMVAS,
- DIKPLAST.

V skupini jug igrajo:

- RUDAR PEČOVJE,
- OKREPČEVALNICA INDEX,
- LAŠKA VAS,
- ROGAČI,
- BENCINSKI SERVIS ŠTORE,
- VULKANIZACIJA MULEJ,
- ŠTORE STEEL,
- TORPEDO.

Igra se po pravilih malega nogometa.

Za jedačo in pijačo bo poskrbljeno!

ŠKD RUDAR PEČOVJE

VABILO

OBČINA ŠTORE
in
ŠKD RUDAR PEČOVJE

vabita na

OSREDNJO SVEČANOST OB OBČINSKEM PRAZNIKU OBČINE ŠTORE,
ki bo v ponedeljek, 31. 05. 2004 ob 19.00 uri v dvorani OŠ Štore.

V programu proslave bosta sodelovala ansambel Storžič in humorist Klobasekov Pepi.

Program bo povezoval g. Tone Vrabel.

Osrednji dogodek pa bo podelitev občinskih priznanj letošnjim nagrajencem.

Na proslavitev našega skupnega praznika vabimo vse občanke in občane Štor.

Vstop je prost!

Štorski občan

K A Z A L O

VABILO IN OBVESTILA	1
JAVNI RAZPISI	3
OB OBČINSKEM PRAZNIKU	5
O DELU DRUŠTEV	6
ZGODILO SE JE	8
TURISTIČNO DRUŠTVO ŠTORE	12
AKTUALNI DOGODKI	18
PRISPEVKI O ...	20
PRAZNIKA V APRILU IN MAJU	22
UTRINKI IZ VRTCA IN OSNOVNE ŠOLE	23
POGOVOR Z ...	27
OBČINSKA LIGA MALEGA NOGOMETA ŠTORE	29

Štorski OBČAN izhaja v nakladi 1550 izvodov. Poština plačana pri pošti Štore. Na osnovi Zakona o davku na dodano vrednost (Ur. l. RS št. 89/98, 17/00, 19/00, 27/00, 66/00) se za glasilo plačuje 20% davek na dodano vrednost.

OBČINA ŠTORE

Cesta XIV. divizije 15
3220 ŠTORE

e-mail: tajnistvo@store.si
Tel: (03) 780 38 40
Fax: (03) 780 38 50

Uradne ure: ponedeljek: 8.00 do 12.00
sreda: 8.00 do 12.00 in 13.00 do 16.30
petek: 8.00 do 12.00

Odbor za izdajo časopisa si pridržuje pravico do sprememb in krajšanja prispevkov, če je le to potrebno. Prispevke s fotografijami za naslednjo številko Štorskega občana pošljite po pošti, na disketi ali na naslov elektronske pošte: tajnistvo@store.si.

Prispevki niso lektorirani.

Odgovorna urednica: Mojca Paulič, dipl. oec.
Uredniški odbor: Ivanka Tofant, Jožica Krajnc,
Vlasta Prevolšek, Mojca Korošec
Dušan Volavšek

Oblikovanje, priprava in tisk: Unigrafika®
Cesta na Pečovje 5 - 3220 Štore

Poština plačana pri pošti Štore. Na osnovi Zakona o davku na dodano vrednost (Ur. l. RS št. 89/98, 17/00, 19/00, 27/00, 66/00) se za glasilo plačuje 20% davek na dodano vrednost.

Na podlagi 102. člena Zakona o uresničevanju javnega interesa za kulturo (Ur. l. RS, št. 96/02) Občina Štore objavlja

JAVNI RAZPIS

za sofinanciranje programov na področju ljubiteljskih kulturnih dejavnosti za leto 2004

1. Predmet javnega razpisa so finančna sredstva iz proračuna Občine Štore za sofinanciranje ljubiteljskih kulturnih dejavnosti v Občini Štore.
2. Skupna višina razpisanih sredstev za sofinanciranje programov ljubiteljskih kulturnih dejavnosti za leto 2004 znaša 2.400.000 SIT.
3. Na razpis se lahko prijavijo:
 - kulturna društva, ki so registrirana za dejavnost na področju kulture,
 - druga društva, ki imajo v svoji dejavnosti registrirano tudi kulturno dejavnost.
4. Izvajalci kulturnih programov morajo izpolnjevati naslednje pogoje:
 - da imajo sedež v Občini Štore,
 - da so registrirani za opravljanje programov na področju kulture,
 - da imajo zagotovljene materialne, kadrovske in organizacijske pogoje za izvajanje določene kulturne dejavnosti,
 - da redno izvajajo svojo dejavnost,
 - da imajo urejeno evidenco o članstvu in ostalo dokumentacijo, kot to določa zakon o društvih.
5. Izvajalci kulturnih programov morajo vlogi priložiti:
 - a) letno poročilo za leto 2003, iz katerega mora biti razvidno:
 - število vseh članov,
 - število članov iz Občine Štore,
 - število aktivnih članov (glede na plačano članarino),
 - finančno poročilo, iz katerega morajo biti razvidni vsi prihodki (plačane članarine, dotacije in drugi prihodki) in odhodki, opis aktivnosti v preteklem letu (sodelovanje na tekmovanjih, vzgojno izobraževalno delo, izpeljani projekti...),
 - b) program dela za leto 2004,
 - c) dokazilo, da je izvajalec registriran v skladu z veljavnimi predpisi za opravljanje dejavnosti.
6. Prispele vloge bodo ovrednotene skladno s Pravilnikom o sofinanciranju na področju ljubiteljskih kulturnih dejavnosti v Občini Štore.
7. Vloge s predpisano dokumentacijo pošljejo društva po pošti ali osebno na naslov: Občina Štore, Cesta XIV. divizije 15, 3220 Štore v zaprti kuverti s pripisom »JAVNI RAZPIS«, najkasneje do 15.06.2004.
8. Dodatne informacije in pojasnila so vsem zainteresiranim na voljo na sedežu Občine Štore oziroma na tel. št. 780-38-40.

Občina Štore

Občina Štore Na podlagi 10. člena Zakona o športu (Ur. l. RS, št. 22/98) Občina Štore objavlja

JAVNI RAZPIS

za sofinanciranje programov športa v Občini Štore za leto 2004

1. Predmet javnega razpisa je zbiranje predlogov za sofinanciranje programov športa v Občini Štore za leto 2004 iz sredstev proračuna Občine Štore za leto 2004.
2. Za sofinanciranje programov športa iz občinskega proračuna lahko kandidirajo naslednji izvajalci programov:
 - športna društva,
 - zveze športnih društev, ki jih ustanovijo športna društva s sedežem na območju Občine Štore,
 - zavodi s področja vzgoje in izobraževanja,
 - zavodi, gospodarske družbe, zasebniki in druge organizacije, ki so na podlagi zakonskih predpisov registrirane za opravljanje dejavnosti na področju športa.
 Športna društva in zveze športnih društev imajo pod enakimi pogoji prednost na razpisu pred ostalimi izvajalci programov športa v občini.
3. Financirajo se naslednja področja dejavnosti:
 - interesna športna vzgoja šoloobveznih otrok,
 - interesna športna vzgoja mladine,
 - športna rekreacija,
 - občinske in medobčinske športne prireditve,
 - delovanje društev na lokalni ravni.

4. Skupna višina razpisanih sredstev za sofinanciranje dejavnosti iz prejšnje točke znaša 3.900.000 SIT.
5. Izvajalci morajo izpolnjevati naslednje pogoje:
 - da imajo sedež v Občini Štore,
 - da so registrirani za opravljanje športne dejavnosti, oziroma imajo v okviru svoje dejavnosti registrirano tudi športno dejavnost,
 - da imajo zagotovljene materialne, prostorske, kadrovske in organizacijske pogoje za uresničitev načrtovanih športnih aktivnosti,
 - da redno izvajajo svojo dejavnost,
 - da delujejo v javnem interesu na področju športa.
6. Društva morajo predložiti:
 - a) letno poročilo za leto 2003, iz katerega mora biti razvidno:
 - skupno število članov,
 - število članov iz Občine Štore,
 - število aktivnih članov (glede na plačano članarino),
 - finančno poročilo (iz katerega morajo biti razvidni prihodki (plačane članarine, dotacije in drugi prihodki in odhodki), opis aktivnosti v preteklem letu (sodelovanje na tekmovanjih, vzgojno-izobraževalno delo, izpeljani projekti...),
 - b) program dela za leto 2004,
 - c) dokazilo, da je izvajalec registriran v skladu z veljavnimi predpisi za opravljanje dejavnosti športa.
7. V roku prispel vloge bodo ovrednotene v skladu s Pravilnikom o sofinanciranju letnega programa športa v Občini Štore, upoštevaje razpoložljiva proračunska sredstva.
8. Vloge s predpisano dokumentacijo pošljejo društva po pošti ali osebno na naslov: Občina Štore, Cesta XIV. divizije 15, 3220 Štore v zaprti kuverti s pripisom »JAVNI RAZPIS«, najkasneje do 15.06.2004.

Občina Štore

Občina Štore objavlja

JAVNI RAZPIS

za sofinanciranje programov ostalih društev v Občini Štore za leto 2004

1. Predmet javnega razpisa so finančna sredstva iz proračuna Občine Štore za sofinanciranje programov ostalih društev (tistih društev, ki niso registrirana kot športna oziroma kulturna).
2. Skupna višina razpisanih sredstev za sofinanciranje programov ostalih društev za leto 2004 znaša 1.200.000 SIT.
3. Na razpis se lahko prijavi:
 - društva, ki so registrirana za opravljanje dejavnosti na ostalih področjih (ne na področju kulture in športa).
4. Izvajalci programov morajo izpolnjevati naslednje pogoje:
 - da imajo sedež v Občini Štore,
 - da so registrirani,
 - da imajo zagotovljene materialne, kadrovske in organizacijske pogoje za izvajanje svoje dejavnosti,
 - da redno izvajajo svojo dejavnost,
 - da imajo urejeno evidenco o članstvu in ostalo dokumentacijo, kot to določa zakon o društvih.
5. Izvajalci programov morajo vlogi priložiti:
 - a) letno poročilo za leto 2003, iz katerega mora biti razvidno:
 - število vseh članov,
 - število članov iz Občine Štore,
 - število aktivnih članov (glede na plačano članarino),
 - finančno poročilo, iz katerega morajo biti razvidni vsi prihodki (plačane članarine, dotacije in drugi prihodki) in odhodki,
 - opis aktivnosti v preteklem letu (sodelovanje na tekmovanjih, vzgojno izobraževalno delo, izpeljani projekti...),
 - b) program dela za leto 2004,
 - c) dokazilo, da je izvajalec registriran v skladu z veljavnimi predpisi za opravljanje dejavnosti.
6. Prispel vloge bodo ovrednotene skladno s Pravilnikom o sofinanciranju programov ostalih društev v Občini Štore.
7. Vloge s predpisano dokumentacijo pošljejo društva po pošti ali osebno na naslov: Občina Štore, Cesta XIV. divizije 15, 3220 Štore v zaprti kuverti s pripisom »JAVNI RAZPIS«, najkasneje do 15.06.2004.
8. Dodatne informacije in pojasnila so vsem zainteresiranim na voljo na sedežu Občine Štore oziroma na tel. št. 780-38-40.

Občina Štore

BRONASTI GRB OBČINE

prejmejo

TURISTIČNO DRUŠTVO ŠTORE

Predlagatelj: Športno - kulturno društvo Rudar Pečovje

Obrazložitev:

Turistično društvo Štore s svojo mladinsko sekcijo, ki jo sestavljajo predvsem dijaki in študentje, skrbi v kraju za prijetno druženje, saj vsako leto priredi številne prireditve, kot so maškarada, kresovanje, božičkovanje, tradicionalni pohod po turistični poti itd. V okviru raziskovanja, anonimnih anket, na prireditvah sodeluje tudi z Osnovno šolo Štore, kjer je do sedaj deloval turistični krožek, le-ta pa se bo v prihodnosti nadaljeval v okviru izbirnega predmeta turistična vzgoja.

Posebno je potrebno poudariti, da so v letu 2003 prvič organizirali Almine dneve na Svetini, kjer so potekali številni projekti in delavnice, s čimer so pripomogli k razvoju turizma v občini Štore.

g. ROMAN DOBRAJC

Predlagatelj: Športno - kulturno društvo Rudar Pečovje

Obrazložitev:

Kompolčan Roman Dobrajc, rojen 08. 10. 1967, je po naravi čisto običajen krajan, vsakomur dostopen, vsakomur pripravljen pomagati in hkrati vedno vesel in nasmejan.

Vendar pri svojih alpinističnih vzponih, kjer bije bitko sam s sabo, vedno ni tako, oziroma je samo v tistem trenutku, ko osvoji zastavljen vrh.

Do sedaj se je povzpел na številne vrhove, na Kilimanjaro v Tanzaniji, ki je najvišji vrh Afrike, na Aconcaquo, ki je najvišji vrh Amerike, v letu 2003 pa je osvojil 8201 m visoki Cho oyu v Himalaji, ki je šesti najvišji vrh na svetu, in s tem postal trinajsti Slovenec, ki je stal na osemtisočaku.

g. JANEZ ŠEPETAVC

Predlagatelj: Leopold Vrbovšek in Branko Mlakar

Obrazložitev:

G. Janez Šepetavc s Svetine, rojen 09. 12. 1950, je že skoraj 20 let tesno povezan z vsakim praznovanjem v KS Svetina, kakor tudi v župniji. Za vsa praznovanja lepo pripravi prizorišče, in to vedno brezplačno. Kažipoti po krajevni skupnosti Svetina so njegovo delo, prav tako tudi reklamni napisi na športnem igrišču, za kar se je odrekel plačilu v korist krajanom.

SREBRNI GRB OBČINE

prejmeta

g. IVAN MEDVED

Predlagatelj: Pihalni orkester štorskih železarjev

Obrazložitev:

Pihalni orkester štorskih železarjev ima v svojih vrstah godbenika Ivana Medveda, ki že 50 let aktivno igra pri godbi v Štorah.

V godbo se je vključil 1. aprila 1954 in od takrat dalje sodeloval na vseh igranjih kot prvi klarinarist. Velikokrat je tudi sam vodil godbo na raznih proslavah, srečanjih in tudi na pogrebih, saj mu je bila dodeljena in zaupana funkcija namestnik dirigenta.

g. ANTON MAČKOVŠEK

Predlagatelj: Srečko Križanec

Obrazložitev:

G. Anton Mačkošek, rojen 01. 01. 1921, je v gasilskih vrstah tako v Štorah kot v Sloveniji poznan že več kot 50 let. Tako je gasilskega Abrahama dopolnil že pred dvema letoma. Njegovo gasilsko delovanje ni samo na lokalni ravni, ampak je bilo prisotno tudi na državnem nivoju in daleč preko meja naše domovine, predvsem na nemško govornem področju.

S svojim izjemnim strokovnim znanjem o gasilstvu je deloval nekaj mandatnih obdobjih v gasilskem muzeju v Metliki in je bil tudi eden od njegovih ustanoviteljev. Med drugim je bil član uredniškega odbora Gasilskega vestnika in kasneje revije Gasilec. Sodeloval je pri strokovnih arhivih, pisal strokovne članke, vzgajal mlade. Nosil je veliko breme pri gradnji gasilskega doma v Štorah. Do svoje bolezni pa je aktivno deloval tudi v GZS na visokih položajih.

Ime Štore je torej v tem obdobju njegovega delovanja bilo večkrat omenjeno, saj ga je ponesel širom po domovini in tujini.

OBČNI ZBOR V PGD ŠTORE

Danica MAČEK
tajnica PGD ŠTORE

V soboto, 6. marca 2004, smo imeli gasilci Prostovoljnega gasilskega društva Štore redni letni občni zbor, katerega je vodil delovni predsednik, tov. Ivan Kumperger.

Če smo dodobra prisluhnili vsem danim poročilom, katere so podali predsednik društva, poveljnik, blagajnik itd., smo lahko razbrali, da kljub finančnim težavam, katere ne tarejo samo nas gasilce v Štorah, ampak tudi druge širom po državi Sloveniji, še vedno dobro gospodarimo. Zavedamo se, da smo vsi prostovoljni gasilci in da vsak izmed nas žrtvuje mnogo svojega časa le zato, da pripomore društvu. Država Slovenija še vedno nima dovolj posluha za gasilstvo, ker premalo prispeva za potrebe požarne varnosti.

Iz poročila predsednika društva smo lahko slišali, da so se dela tudi v preteklem letu odvijala po programu, katerega smo si zastavili na lanskoletnem občnem zboru. Ene večje naloge sicer nismo uspeli realizirati, to je adaptacija sanitarij. Upamo in tudi želimo si, da bomo te uredili v letošnjem letu.

Kljub temu da smo večji del denarnih sredstev namenili operativi, ker smo nabavili zelo drage protipožarne obleke s čeladami, smo poleg tega postorili še nekaj v samem gasilskem domu. Pridobili smo lep prostor, katerega bomo lahko namenili za učilnico pri usposabljanju naših članov.

Preuredili smo stare garderobne prostore, ki niso več služili pravemu namenu. Obnovili smo tudi tla podesta z novim toplim podom, ki je poleg lepšega videza dobil tudi videz toplote pri oblačenju naših članov operativcev.

Tudi na izobraževalnem področju smo napravili korak naprej, saj smo prijavi enega našega člana na tečaj za višjega gasilskega častnika, obenem pa tudi tri člane za vodje enot, kateri bodo pridobili po opravljenem izpitu naziv gasilski častnik.

Naša želja je tudi, da naredimo korak naprej na področju informiranosti in informatike. Zavedati se moramo, da so vedno bolj pomembni tudi elektronski mediji, kot so: internet nove oblike komunikacije, globalizacija na področju

informiranja, elektronskega poslovanja. To so pojmi, ki gasilcem prinašajo nova spoznanja.

S takšnimi cilji in geslom smo zaključili naš občni zbor, ki pravi:

» Ne za sebičnost, ne za strankarstvo, temveč za pomoč bližnjemu in v čast naši lepi domovini.«

O DELU DRUŠTVA UPOKOJENCEV ŠTORE

Vlasta MOHORIČ
DU Štore

Člani našega društva so razpršeni po obsežnem področju občine Štore, zato društvo deluje v štirih pododborih. To so Štore - Laška vas - Pečovje - Vrhe, Kompole - Šentjanž - Draga, Prožinska vas - Ogorevc - Moste - Vrbeno in Svetina - Javornik - Kanjuce.

Delo društva poteka v več komisijah, in sicer: komisija za šport rekreacijo in izletništvo, komisija za socialno - humane zadeve in v aktivih žena, ki delujejo v Štorah, Kompolah in na Svetini. Med športniki so dejavni ribiči, strelci in balinarji ter rekreativne telovadke. Posebno vlogo ima skupina za izletništvo pod vodstvom g. Vešligaja. Skoraj vsak mesec pripravi izlet ali pa družabno srečanje ob posebnih priložnostih. Že tradicionalna so naša letna srečanja, ki so ponavadi na dvorišču Osnovne šole Kompole. Članice socialno-humane komisije obiskujejo naše jubilate nad 80 let ter bolne in osamljene doma in po domovih za ostarele. Ob takih priložnostih jim poleg tople besede nesejo še skromno darilo. Obiski so številčnejši v prednovoletnem času. Takrat članom socialno-humane komisije priskočimo na pomoč poverjeniki, ki jih je kar 29. To komisijo vodi ga. Marija Lamut. Z njeno pomočjo smo lani imeli tudi zdravstveno predavanje.

Komisija za informiranje pod vodstvom gospe Jožice Krajnc poskrbi za obveščeno naših članov. Vsak mesec s pomočjo že precej izdelanega kopirnega stroja natisnemo 570 izvodov našega glasila Novice, ki jih raznosijo naši poverjeniki. Poverjeniki so posebni člen našega društva, saj skrbijo za povezavo med društvom in člani.

Prizadevne in vztrajne so tudi članice aktivov žena v Štorah, Kompolah in na Svetini. Srečujejo se ponavadi dvakrat mesečno. Veliko se pogovarjajo, hodijo na krajše pohode in se ukvarjajo z ročnimi deli. Posebno delavne so v prednovoletnem času, saj za potrebe društva naredijo lične voščilnice. Pokažejo pa tudi svoje slašičarske sposobnosti, ki smo jih bili deležni na srečanju v Kompolah in pa na občnih zboreh.

Vse delo koordinira upravni odbor pod vodstvom g. Srečka Janžekoviča, ki se sestane enkrat mesečno. Vedno znova ugotavljamo, da bi lahko v okviru društva počeli še marsikaj, saj nas je skoraj 700 in imamo primerne prostore za delovanje.

Pregled dela za preteklo leto se ponavadi opravi na občnem zboru. Mi smo jih imeli v mesecu marcu kar štiri in sicer po posameznih področjih. Občni zbori so potekali po ustaljenih dnevih redih. Kadrovske spremembe so bile samo v Prožinski vasi, kjer je g. Zvoneta Medveda zaradi zdravstvenih težav na mestu predsednika pododbora zamenjal g. Emil Gajšek. Ostale pododbore pa vodijo ga. Ivanka Zupanc Štore - Laška vas - Pečovje - Vrhe, g. Mirko Vešligaj Kompole - Šentjanž - Draga in g. Jože Romih pododbor Svetina - Javornik - Kanjuce. Občni zbori so bili v Osnovni šoli Štore, v Osnovni šoli Kompole, v gasilskem domu v Prožinski vasi in v dvorani Krajevne skupnosti Svetina. Ob tej priliki se zahvaljujemo vsem, ki so nam omogočili občne zборе v svojih prostorih.

Najlepša hvala tudi Občini Štore, ki nam nudi naše prostore v brezplačen najem.

RADI PLEŠEJO

Ivanka TOFANT

Vsi poznamo Folklorno skupino Kompole, ki jo vodi že nekaj let nazaj Miran Bukovšek. Pred leti pa sta prav to skupino (morda je bilo nekaj zamenjav) vodila Metka in Jože Grmek. Pa je prišla vmes bolezen in zakonca Grmek sta se umaknila. Kar nekaj vode je preteklo, radi rečemo času, ki neusmiljeno gre naprej in za sabo pusti, kar zahteva narava.

Torej, v Kompolah so se ponovno zbrali tisti, ki so se sestajali pred 40 leti in plesali. Prenehali so, ko so si ustvarjali svoj življenjski prostor. Sedaj v tretjem življenjskem obdobju, so zopet zaplesali. Pravijo, da so se najprej dobivali bolj zaradi družabnosti in za osebno veselje, ko pa so videli, da jim ples še vedno gre, so se odločili, da se predstavijo tudi občinstvu.

Povprečna starost plesalcev je 55 let. Poleg harmonikarja Jerneja zaenkrat pleše osem parov. Njihov moto je sprostitvev in ohranjanje šeg in navad naših prednikov. Strokovni vodja je zopet Jože-Pepe Grmek, predsednik kulturno-umetniškega društva pa je Rudi Kresnik. Naučili oziroma ponovili so že 12 ljudskih plesov, ali drugače rečeno, dva spleta, in to predvsem štajerskih plesov.

Oblečeni so v štajersko narodno nošo, za katero je stroške (ki niso bili majhni) nosil vsak sam. Zaradi prepoznavnosti so se poimenovali Kulturno-umetniško društvo folklorna skupina STARI PRIJATELJI. Dobivajo se enkrat tedensko pri Franciju in Marici Kresnik, razmišljajo pa že, da bi se preselili v šolo, kjer so v mladosti začeli s prvimi plesnimi koraki. Hvaležni so harmonikarju Jerneju, ki se trudi, da jim ples uspeva in prvošolcu Gregorju, ki popestri nastope s prepevanjem.

Prvi nastop so imeli na občnem zboru Društva upokojencev Kompole, dne 13. 03., 25. 03. so zaplesali varovancem v Domu Nine Pokorn Grmovje, 27. 03. na praznovanju materinskega dne v Kompolah, 30. 04. so plesali na kresovanju pri Turk, v juniju pa pripravljajo samostojni nastop v Kompolah pri Franciju in Mariji Kresnik. Začeli so zelo intenzivno z gostovanji in veseli so vsakega vabila na nastop. Torej, veselimo se z njimi in si oglejmo njihovo plesanje.

Pravijo, da nam vile sojenice že v zibelko položijo dar narave in verjetno so tej skupini podarile prav ples. Mogoče pa je v teh naših prelepih Kompolah nekaj v zraku, ali kot bi nekateri rekli, da živimo v kraju s pozitivno energijo. Mora že biti nekaj od tega res, saj se, kar pomnim, v tem kraju nekaj dogaja, in to večinoma v pozitivnem smislu. Morda včasih veter prinese kaj takšnega, ki ni za med nas, pa hvala bogu sčasoma odnese tudi naprej.

10. ROJSTNI DAN GASILK IZ LAŠKE VASI

Anica VENGUŠT

Čas, v katerem živimo, neizmerno beži, in tako hitimo naproti novim dogodkom, ki nas včasih razočarajo, mnogokrat pa so nam vzpodbuda ter nam dajejo veliko novih moči za nadaljnjo aktivnost v katerikoli dejavnosti kot npr. v gasilstvu.

Ženska desetina PGD Štore - enota Laška vas je 24.04.2004 zabeležila 10-letnico delovanja. Ob tej številki je dobro nanizati nekaj dejstev. Vsak začetek zna biti težak, negotov, saj nikomur ne more biti v prvem koraku, s katerim postane član nekega društva, poznan namen in pomen le-tega. V že imenovanem gasilskem društvu so lastnosti in znanja mentorja pomembni in priznati moram, da mojemu možu v tej funkciji ni bilo postreženo zgolj z »belim kruhom«. Marsikaj se je dogajalo, kar kažejo rezultati tekmovanj, saj smo si v tem času prislužile vsaj ducat pokalov in priznanj, prejetih od Gasilske zveze Celje, na regijskih tekmovanjih in celo na državnem. Zaradi vsega naštetega smo se odločili, da se napiše kronika, katere avtor je Jože Kragelj.

V njej je nedvomno med vrsticami zapisana »aktivna« podpora s strani moške desetine iz enote Laška vas, za kar se jim v imenu vseh gasilk iz prve desetine prisrčno zahvaljujem. Treba pa je priznati, da nas je prejšnje in sedanje vodstvo PGD Štore vzpodbudilo k rezultatom, čeravno ne vedno k zlatim, srebrnim ali bronastim.

Že na samem začetku sem omenila, kako hitro mine čas. Res

je, ko se konča gasilska sezona, kmalu nastopi pomlad in je potrebno spet pričeti z vajami, kajti tudi »pri nas« vaja dela mojstra. Upam, da nam bodo ti podatki, katere bo beležila zgodovina, vsem članicam še mnogo let, desetletij, stoletij ... v prihodnje opora, da ne vržemo puške v koruzo ter si z vsakim novim uspehom, ki ga bomo gotovo še osvojile tudi me, utiramo pot k suvereni, prijateljski, samozavestni gasilki.

Gasilke PGD Štore - enota Laška vas smo željne novih dokazovanj in zmag.

VINOGRADNIKI IN NJIHOVO DELO

Jani GLAVAČ

Veliko je besed vzpodbude, veliko besed hvaležnosti, vendar skozi leto smo vinarji sami na svojih vrtovih in marsikatera kapljica znoja se nam prikrade na lice kot v opomin, da je delo s trto veselo pa vendarle tudi naporno opravilo. Zato je tudi naš odnos do vina drugačen in včasih za marsikoga nerazumljiv. Ko pa se v kletih žlahtni sok zbistri, spremeni v vino, iščemo v njem lastnosti, ki so marsikomu neznane, poznavalcem pa zgolj osnova za opis sortnih značilnosti. Tako je za nami prvo, lahko bi rekli celo zgodovinsko 1. ocenjevanje vin naših vinogradnikov in pa tudi nekaterih drugih vinarjev iz sosednjih občin: Vojnik, Celje, Šentjur, Šmarje pri Jelšah, celo Ptuj.

Davno je, odkar je vino zgubilo pečat navadne pijače in je postalo simbol civilizacije, religije in kulture, je zapisal znan avtor. Vino ni navaden kmetijski pridelek, ampak daje poseben čar tako pridelovalcem, kot tistim, ki znajo ceniti pravo vinsko kapljico.

Odlična vina so resnična umetnina in z ustreznim opisom postanejo tako zanimiva kot ostala umetniška dela. Kozarec vina nam govori o večtisočletni tradiciji, spretnosti vinarjev in postopkih skozi zgodovino. Potem ko nepoznavalec ali začetnik, bi lahko rekli, odkrije glavne dejavnike, ki so odločilni za kakovost vina, mu je to v spodbudo. Počasi začne odkrivati okuse in občutke, ki tako blagodejno vplivajo na človeško telo. Iz takšnih začetkov pa postanemo zmerni porabniki

vina in reko širjenju kulture pitja vina nam postane domač, hkrati pa je to edina pot, da trud v vinogradu in kleti ni

zaman.

Slovenija je majhna država, Slovenci pa smo majhen narod. Vendar ne smemo pozabiti, da smo veliki po svojem kulturnem in naravnem bogastvu. Tudi vinska trta je del tega bogastva, zato je prav, da jo še posebej častimo in ji dajemo zasluženost mesto. Prepričan sem, da bo vino igralo pomembno vlogo tudi pri naših prihodnjih generacijah. Zapustili jim bomo vinograde, veliko raznolikost vin in našo vinsko kulturo. Narod z bogato kulturo pa ne more izumreti, čeprav je majhen. Vinska kultura je del celotne kulture naroda vinorodne dežele. Zato jo bogatimo, da bomo sami živeli lepše, bolj kakovostno življenje in se tako uspešno spopadali z nevarnostmi nezmerne in nepravilnega uživanja vina, ki vodi v alkoholizem. Nasprotno pa nam zmerno pitje vina ponuja užitek, krepi telo, razvedruje duha in vliva optimizem.

Optimističen je tudi moj pogled na nas vinarje in na našo podobo. Če smo pred nekaj leti bili za marsikoga kamen spotike, češ v Štorah pa vinogradniško društvo, smo s svojim delom in s svojo vztrajnostjo pokazali in dokazali, da smo naše poslanstvo vzeli resno. Da naši griči ne dobivajo iz leta v leto drugačno podobo zaradi modne muhe, pač pa zato, ker tem krajem želimo vrniti podobo izpred dobrih sto let, ko je naš kraj krasila tudi vinska trta. Vendar pa je jasno, da smo dodali le skromen, a kljub vsemu »naš« prispevek v mozaiku slovenskih vin.

Društvo je organiziralo prvo ocenjevanje, čeprav obstaja že šest let. Ocenjevanje vin je potekalo 10. 3. 2004, svečana razglasitev rezultatov pa v soboto, 20. 3. 2004. Na ocenjevanju je sodelovalo 88 vzorcev, kar je bilo nad vsemi pričakovanji. Tudi kvaliteta je bila zelo dobra, saj je povprečna ocena znašala 17,74 točke, kar je še en dokaz več, da imamo tudi v Štorah dobre vinogradnike.

Med najboljšimi v sorti so bili:

- kerner: Joži, Olga Stojan - Prožinska vas;
- bela zvrst: Ivan Stojan - Prožinska vas in vinogradništvo Čebular - Sladka gora;
- rdeča zvrst: Marko Fajdiga - Štore;
- laški rizling: vinogradništvo Vreže - Šmarje pri Jelšah;
- chardonnay: vinogradništvo Glavač - Prožinska vas;
- beli pinot: Stane Ferenčak - Prožinska vas;
- modra frankinja: Jože Pušnik - Šentjur;
- renski rizling: Stane Ferenčak - Prožinska vas;
- sauvignon: Peter Hrovat - Ponikva.

Same prireditve sta se udeležila tudi g. Stanko Šoster, predsednik društev vinogradnikov »VINIS« Slovenije in enologinja ga. Tadeja Vodovnik Plevnik iz KZ Maribor, ki je podelila diplome in razglasila prvake sort. Tokrat ne s pokali, pač pa s kristalnimi »polički«, ki predstavljajo simbol društva. Ob koncu je sledila še zanimiva zaprisega novopečenim

10. POHOD NA RESEVNO IN GASILSKA MAŠA V GLAŽUTI

Ivan STOJAN

Gasilci Prožinske vasi so organizirali 10. jubilejni pohod na Resevno pod imenom »Materinsko-družinski pohod«. Torej, prvi pohod je bil pred 10. leti, a se ga je zaradi slabega vremena udeležila le ena družina. Vsako naslednje leto pa je število udeležencev naraščalo, zraslo je celo na sto pohodnikov. Poudariti moram, da pohod ni organiziran samo za gasilce, ampak so zaželeni tudi tisti, ki niso gasilci. Zato že sedaj vabim, da se pohoda v čim večjem številu prihodnje leto udeležite tudi nečlani društva.

Letošnji pohod je bil organiziran 28. marca. Kot vsako leto je bilo prvo zbirno mesto pred gasilskim domom v Prožinski vasi. Skupno zbirno mesto pa je bilo pri domačiji »Turk«, kjer smo se združili in skupaj podali na pot proti Resevni. Sam pohod ni bil težak, zato je bil primeren za vsakogar, tudi za malo starejše udeležence. Vseh udeležencev letošnjega pohoda je bilo preko 60. Vsi pohodniki smo se na koči okrepčali s pijačo, katero je »častilo« PGD Prožinska vas, hrano pa smo si privoščili iz svojih nahrbtnikov. Prav lepo je bilo opazovati, kaj in kakšne dobrote prihajajo na mizo. Ob veselem kramljanju je bilo iz grl pohodnikov slišati tudi kakšno domačo pesem, katera je zazvenela iz srca. Po približno dveh urah smo se nato podali nazaj v dolino. Ustavili smo se še na kmečkem turizmu pri »Turk«, kjer smo ob spremljavi domačih godcev še zaplesali in zapeli. Vsak udeleženec, ki se je pridružil veseli družbi, je doživel lep popoldan, ki se je prevesil v noč.

V imenu pohodnikov se zahvaljujem PGD Prožinska vas za zelo organiziran pohod z željo, da se tradicija nadaljuje tudi v bodoče s čim večjim številom udeležencev, še posebej tistih, ki niso člani društva.

Moj prispevek pa bi dopolnil tudi s praznovanjem našega zavetnika gasilcev sv. Florjana s sveto mašo pri zasebni cerkvi v Glažuti na Svetini. Za to cerkev skrbi in jo vzdržuje družina »Liplovih«, ki iz roda v rod ne pusti, da bi cerkev propadla. Zato mislim, da si zaslužijo iskreno pohvalo. Že

nekaj let, odkar smo v samostojni Sloveniji, je v tej cerkvi, oziroma pred njo, postavljen lep oltar, ozadje oltarja pa krasi slika sv. Florjana.

Tudi letos je bila maša prvo nedeljo v maju. Gasilci občine Štore smo povabili k maši tudi sosednje gasilce iz Šentruperta in Teharij. Zbrali smo se kakšnih 100m pred cerkvijo in nato skupaj v sprevedu krenili na mesto pred cerkvijo. Seveda nas je spremljal in vodil gospod župnik in Svetinska godba, brez katere si tako slavnostne maše ne moremo zamisliti. Res izredno lepo mašo je za vse pokojne gasilce daroval gospod župnik Vlado Zupančič. Z lepim in poštenim nagovorom je tudi gasilcem voščil za praznik ter nam zaželel čim manj požarov. Zahvalil se je tudi za naša dejanja v nesreči, pri katerih je potrebna naša pomoč. V imenu meni enako mislečih se gospodu župniku iskreno zahvaljujem z željo, da se naslednje leto zopet dobimo pri sveti maši.

V imenu Občine Štore pa nas je pozdravil gospod Marjan Tržan, ki nam je zaželel, da ostanemo gasilci še naprej tako požrtvovalni in prizadevni.

Še enkrat bi se zahvalil vsem, ki so kakorkoli polepšali naš praznik. Želim, da se naslednje leto zopet udeležimo maše v Glažuti. Povabim pa tudi druge, da se sami prepričajo, kakšno lepo vzdušje je pri tej sveti maši.

VSE POTI VODIJO DO MAMINEGA SRCA

Ana MASTNAK
za ŠKD RUDAR PEČOVJE

Bil je prvi pomladanski dan in naše društvo je prav na ta dan za vas, ki nas imate radi, organiziralo tradicionalni, že tretji koncert v počastitev dneva žena in materinskega dne.

Tokrat smo v goste povabili ansamble, kjer je vsaj en član tudi naš občan. Osrednji gostje so bili člani ansambla Igor in zlati zvoki. Skoraj leto dni je z njimi tudi aktiven član našega

društva, Matej Mastnak, ki ga naši občani verjetno bolj prepoznate kot »mladega kapelnika« štorskega pihalnega orkestra. Kot drugi je nastopil ansambel Mateja Mogača, v

katerem je trobento igral Aljoša Jurkošek. Aljoša je uspešno zaključil Nižjo glasbeno šolo v Šentjurju in nadaljuje srednjo stopnjo na Glasbeni šoli Celje. Naslednji je nastopil vokalni kvartet Grmada, ki obuja fantovsko petje. Kot domačin se nam je tokrat predstavil mož z globokim glasom, Pavli Šuhel.

Po prvem delu koncerta se je v dvorano zatekel možic v pižami, s kovčkom v eni in nočno posodo v drugi roki. Seveda smo se do dobra nasmejali njegovi pripovedi in z aplavzom pozdravili humorista Kondija Pižorna. Sledil mu je nastop ansambla Jožeta Bohorča s prijatelji. Na basu se nam je predstavil Ivan Ulaga, ki ga poznate tudi kot kapelnika Svetinske godbe. Kot gostja je nastopila Maja Slatinšek, ki se je letos uvrstila v finale slovenskega izbora za evrovizijsko popevko. Naslednji je nastopil ansambel Marjana Drogenika, kjer nastopata kar dva naša občana, Damjan Pasarič na kitari in pevka Anita Kadenšek. Kot zadnji od nastopajočih ansamblov se je predstavil ansambel Mikola, kjer igra bas Dušan Štarkel. Vendar koncerta še ni bilo konec. Pozdravil nas je še Kondi in ansambel Igor in zlati zvoki z novimi skladbami in uspešnico Kavboj Joe.

Vsi v dvorani smo z aplavzom pozdravili še obljubljeni presenečenje tega večera. Na oder so prišli vsi sodelujoči glasbeniki - Štorovčani. V času koncerta so si na pobudo našega predsednika Mirana Jurkoška za odrom razdelili inštrumente in vloge ter nam premierno zaigrali in zapeli Avsenikovo skladbo Večer na Robleku. Res so nas presenetili. Lahko vam zaupam, da so se odločili, da se bodo v tem sestavu še zbrali in v času, ko tole berete, fantje in dekleta že pridno vadijo in pripravljajo koncertni program za vse ljubitelje Avsenikove glasbe.

Iskrena hvala vsem nastopajočim, Osnovni šoli Štore in Simoni Urisk za izdelavo scene, Občini Štore, prizadevnim članom našega društva in nenazadnje Vam, ki ste ponovno napolnili dvorano Osnovne šole Štore. Vašo zvestobo bomo v prihodnje nagradili, o tem pa kaj več kdaj drugič..

ZVOKI BUDNICE ZAZVENELE TUDI V LAŠKI VASI

Anica VENGUŠT

To se doslej še ni zgodilo, zato je letošnje dejanje orkestra »Štorski železarji« v nekem smislu vsaj za nas prebivalce zaselka Laška vas »zgodovinsko«.

Mladi orkester, v vrstah katerega je starejših muzikantov le še »za okras«, naj mi tega Ivan, Tone, Mirko, Franci in Stanko ne zamerijo, je res sposoben vrhunskega muziciranja. Tudi mladi kapelnik Matej Mastnak se je v ansamblu in v Štorah sploh hitro uveljavil. Krajanje Laške vasi želimo njemu in vsem članom godbe vse najboljše na njihovi lepi poti glasbenega poustvarjanja. Štorsko godbo na pihala s častitljivo tradicijo, mislim, da je ona najstarejše delujoče štorsko kulturno društvo, moramo varovati kot punčico očesa. Kar pogledjmo, kako je s tem drugod, tudi v Celju - en sam razpad je povzročila preobrazba družbe.

Štorske godbenike je na prvi majski dan, ko smo že bili v Evropi, pripeljal s svojim prirejenim vozilom v Laško vas podjetnik Branko Čanžek. Pričakala jih je gruča občanov iz zaselka in jim aplavdirala. Glasbeniki so se odzvali z nekaj udarnimi komadi in zmenili smo se, da bo tako kot letos ta dan zaznamovan tudi v bodoče.

Barbara, Anica, Jožica in Radica, domače ženske, so godbenike postregle z bogračem in potico, Tonči pa s »tekočimi zadevami« in kaj bi še govorila: Vse je bilo lušno. Vaščani Laške vasi vas imamo radi, štorski železarji - godbeniki.

OBVESTILO - TEHNIČNI PREGLEDI TRAKTORJEV

Avto Celje obvešča, da bodo tehnični pregledi traktorjev in traktorskih priklopnikov **v torek, dne 8.6.2004 od 12.30 do 13.30 ure pri Krajevni skupnosti Svetina.**

Za dodatne informacije pokličite na telefon 426 11 18.

Avto Celje
Tehnični pregledi

SANKAŠKA TEKMA NA PEČOVJU

Jani JURKOŠEK

V Športno-kulturnem društvu Rudar Pečovje smo drugo leto zapored uspešno organizirali odprto tekmovanje v sankanju na naravni sankiški progi od domačije 'Klavžar' na Pečovju do domačije Gologranc na Lipi. Dolžina proge je okrog 900 metrov.

Tekmovanje je bilo v nedeljo, 07. 03. 2004, na katerem se je kljub sneženju zbralo 65 tekmovalcev, ki so tekmovali v štirih kategorijah: moški, ženske, dečki in deklice. Vsak tekmovalec je opravil dve vožnji, najboljše pa je določil seštevek rezultatov.

Absolutno in tudi v posamičnih vožnjah je bil najhitrejši dober poznavalec proge še iz časov, ko je v Štorah delovala Sankaška sekcija, Jani Pungršek. Kljub počasnejši progi zaradi novozapadlega snega je bil dosežen rekordni čas proge, 1 minuta in 4 sekunde kar pomeni povprečno hitrost okoli 55 km/h.

Čeprav smo organizatorji poskrbeli tudi za strokovno osebje za nudenje prve pomoči, zanjo se zahvaljujemo ga. Betki Pavlič, je le-to ostalo brez dela, česar smo bili vsi še prav posebej veseli.

V prijetnem vzdušju smo najboljšim v posameznih kategorijah podelili medalje in diplome, prav vsak udeleženec pa je po zaslugi številnih sponzorjev prejel tudi praktično nagrado. Vsem sponzorjem se najlepše zahvaljujemo.

Organizatorji smo bili z odzivom tekmovalcev in ravno tako gledalcev zadovoljni, kljub sneženju pa upamo, da so tudi obiskovalci odnesli lepe vtise, in da se z njimi ponovno srečamo prihodnje leto.

NASVIDENJE PRIHODNJE LETO !

Ostali rezultati:

MOŠKI

PUNGERŠEK JANI	2:12:00
JURKOŠEK MIRAN	2:16:00
ŠEPETAVC MARJAN	2:17:00

ŽENSKE

DOBERŠEK URŠKA	2:22:00
DOBERŠEK MANICA	2:28:00
PUNGERŠEK DITKA	2:34:00

DEČKI

POČEDENŠEK JERNEJ	2:42:00
KROFLIČ ŽIGA	2:56:00
KRESNIK ROK	3:01:00

DEKLICE

JURKOŠEK ALJA	3:09:00
VRHOVŠEK ANJA	3:54:00

NEKAJ BESED O ŠTUDIJSKEM KROŽKU

Betka PAVLIČ

Krožkarji smo že krepko zakorakali v drugo polovico našega študijskega krožka, saj je za nami že deset srečanj.

Glede na različna zanimanja vsakega posameznika je učenje v našem študijskem krožku zelo široko zastavljeno, tako da lahko vsak najde temo, katera ga najbolj zanima. Znanja, ki jih želimo pridobiti, so: pisanje člankov, zbiranje gradiva, izpeljava projekta, raziskave na terenu, organizacijska znanja, medijska predstavitev... Naše delovanje poteka individualno, skupinsko ali timsko, odvisno od interesa vsakega posameznika. Svoje novo znanje s pridom uporabljamo pri vsakdanjem delu na delovnem mestu, pri študiju ali v privatnem življenju. Zbrali smo že veliko gradiva, ki ga naša mentorica Ana skrbno hrani za kasnejšo obdelavo.

Določene kratkoročne cilje smo že dosegli, nekateri projekti so v polnem teku. Spoznali smo tudi delovanje drugih študijskih krožkov. Na obisku pri nas je bil g. Marjan Račnik iz Remšnika, ki nam je predstavil knjigo o Remšniku, ki je plod dolgoletnega delovanja študijskega krožka. V mesecu maju gremo na obisk k Študijskemu krožku Svibno. Pri teh obiskih sklepamo nova znanstva in si pridobivamo nove izkušnje, ki nam pomagajo pri našem nadaljnjem delu.

Dober glas o delovanju našega krožka je segel tudi do Ljudske univerze v Celju in k nam na obisk je prišel g. Franci Pular, organizator izobraževanja pri Ljudski univerzi Celje. Pohvalil je naše delovanje in nam dal mnogo napotkov za nadaljnje delo.

V študijskem krožku se zelo dobro počutim. Po vsakem srečanju imam občutek, da sem polna ustvarjalne energije, ki mi daje elan za nadaljnje delo. In ravno ta ustvarjalnost je tista, ki me žene naprej, ker vidim, da zmorem, da znam in s svojim delom ustvarjam napredek, ki vodi k uresničitvi naših ciljev.

Za konec misel Willa Rogersa: »Četudi ste na pravi poti, vas bodo povozili, če boste le sedeli na njej.«

Žan VIDEČ

V študijski krožek sem prišel v največji meri zaradi radovednosti. Ker s to obliko izobraževanja nisem bil seznanjen in me je zanimalo, kaj lahko pridobim, sem na prvo srečanje prišel z mešanimi občutki. Po kratki predstavitvi o tem, kaj študijski krožek sploh je, mi je postalo jasno, da tu ne bo dolgočasnega razpravljanja in morečih monologov najglasnejših, ampak sproščeno sodelovanje vseh udeležencev. Študijski krožek kot oblika neformalnega učenja omogoča vsakemu posamezniku, da gradi ali nadgrajuje svoje znanje na področjih, kjer želi in kolikor sam želi. V našem krožku sodeluje deset ljudi, ki kljub različnim načinom razmišljanja in pogledom na stvari ter starostnim razlikam, najdejo skupne točke. Rdeča nit našega krožka je obuditev turizma v Štorah, zato smo se lotili reševanja nalog in projektov, ki se nam zdijo zanimivi in koristni za obuditev le-tega. Pri teh nalogah in projektih sodelujemo kot skupina ali pa kot posameznik, kakor kdo želi. Zastavljene cilje uresničujemo na terenu, doma in na srečanjih, kjer analiziramo opravljeno delo, podajamo nove ideje in si pomagamo pri problemih, ki nastajajo ob delu. Povezujemo se z različnimi organizacijami ter posamezniki, ki nam pri našem delu pomagajo in odpirajo še drugačne poglede.

V skupini se počutim odlično, za kar so krivi vsi člani študijskega krožka, ki so vsak zase zanimivi in posebni ljudje, od katerih se učim za življenje.

NA OBISKU PRI ŠTUDIJSKEM KROŽKU »SVIBNO«

Ana Jasmina OSEBAN
mentorica ŠK

V našem krožku se učimo na različne načine, ki so nam v prvi vrsti blizu, zanimivi in prijetni. Prav vsi krožkarji, brez izjeme, uživamo v pohajanju po lepi naravi in veselem druženju. Odločitev je bila zato sila preprosta - v nedeljo, 9. maja, smo se krožkarji (in nekaj naših družinskih članov) učili novih znanj in spretnosti tako, da smo se odpravili na »delovni izlet«. Pot nas je peljala v Svibno, z gozdom obkroženo vasico nad Sopoto, ki je približno 9 kilometrov oddaljena od Radeč.

Turistično društvo Štore, Cesta XIV DIVIZIJE 15, 3220 Štore
Tel: +386(0) 3 5 771 312, GSM.: +386 (0) 31 384 622
<http://www.td-store.tk> td.store@email.si

Obiskali smo študijski krožek, ki je v slovenskem prostoru eden bolj kvalitetnih in medijsko odmevnih. V krožku s preprostim imenom »Svibno« člani že več let zavzeto raziskujejo in beležijo kulturno-zgodovinsko in naravno bogastvo območja, na katerem živijo. Začrtali in označili so več turistično-zgodovinsko-gozdskih učnih poti, izdali spremljajoči vodnik, več brošur ter turističnih zgibank in obsežno kroniko župnije Svibno, v katerem so zapisani podatki, ki jih sicer ne morete najti zbranih nikjer drugje.

Podobne akcijske cilje smo si začrtali tudi mi, zato nas je seveda zanimalo, kako so svoje ideje uresničili v drugem študijskem krožku in kakšne izkušnje so pri tem pridobili. Pa pojdemo na pot!

Sicer ne ravno plod dela krožka v Svibnem, vsekakor pa bližnja zanimivost, je na ogled najdebelejši pravi kostanj v Sloveniji Gašperjev kostanj. Tam smo se najprej ustavili. Iz Radeč smo se peljali po dolini Sopote mimo tovarne Radeče papir in po približno 500 metrih zavili levo čez most. Po dveh kilometrih vožnje v strašljivo strmino smo prišli na Močilno, h Gašperjevi domačiji. Že od daleč smo ga zagledali - v prsnem premeru je obseg drevesa 10,71 metra, v višino pa veličastni očak (star naj bi bil 300 do 400 let) meri dobrih 18 metrov. Kar nismo se ga mogli nagledati.

»Pri vas je pa vse tako veliko,« smo z nasmehom pokazali še na »velike kokoši«, kot smo poimenovali noje, ki so nas radovedno ogledovali. Nekateri smo se spogledovali z željo, da bi kupili nojevo jajce, pa vendar kam s toliko jajčne vsebine? Eno nojevo jajce je menda kar za 25 kokošjih!

Ob Gašperjevem kostanju nas je pozdravil mentor študijskega krožka Svibno, g. Jože Prah. Povabil nas je na potep po vasi Svibno in nato še po eni od krajših gozdnih učnih poti. Z veseljem smo se mu pridružili. Odpeljali smo se do vasice in se po ogledu farne cerkve Svetega Križa povzpeli na razgledno točko, prepadni Ostri vrh (643 m). Na tem vrhu je verjetno že od prve polovice 12. stoletja dalje stal grad, ki so ga pozidali vojvode Spanheimi, upravljali pa njihovi fevdniki, gospodje Schaffenbergi. Grad je prvič podrobneje opisal Valvasor v svoji znameniti knjigi Slava Vojvodine Krajnske. V obdobju svojega obstoja je grad menjal kar nekaj lastnikov in bil nekajkrat prezidan, a že sredi 17. stoletja razdejan. Grajsko kamenje naj bi bilo uporabljeno za gradnjo župnišča; danes pa je deloma ohranjena samo južna stran starega gradu. Skromni ostanki ostajajo zadnje stoletje skoraj nespremenjeni. Grajski hrib danes služi predvsem kot odlična in lahko dostopna razgledna točka.

Je pa tudi eno izmed rastišč Kranjskega šebenika (najdemo ga še na Zasavski sveti gori in na Gorjancih). Cveti konec maja, zato ga tokrat nismo videli.

V vasici pa najdemo še eno posebnost - čisto pravi in celo prav ogromen figovec! Svibenski krožkarji so povedali, da vsako leto obilno rodi in zatrdili smo jim, da se poleti vrnemo na figovo pojedino.

Prijetno klepetaje smo se odpravili še na gozdno učno pot. G. Jože je po poklicu gozdar in nam je o varstvu in negi gozdov znal povedati ogromno. Zanimivost, ki smo jo na gozdni poti srečali, je prav gotovo Jeračeva smreka. Oblika smreke je močno podobna obliki ciprese; obsega 91,5 cm, premer ima skoraj 30 cm, visoka pa je 23 metrov. Njena stebrasta oblika je verjetno posledica mutacije, da je na nadmorski višini 700 m zrasla smreka z zelo ozko in gosto raščeno krošnjo (takšne smreke so sicer značilne za visokogorski svet). Stebraste smreke so pri nas velika redkost.

Gozdna pot je nato vodila na bivak na Magolniku, kjer se je naše popotovanje približevalo svojemu zaključku. Svibenski krožkarji so nas pozdravili s tabornim ognjem in pogostili s piknikom. Ko se je sonce skrilo za oblake in je po nas začel pršeti droban dež, je toplo prasketanje ognja v bližini še kako koristilo!

Tisto zadnjo skupno urico pa smo bili (skoraj malce neobičajno za nas) nekam zadržani in zamišljeni... kakor tudi Svibenski krožkarji. Morda pa nas je bila preprosto prevelika skupina naenkrat, pa smo se šele »ovohavali«. In tako smo samo čakali, kdo se bo vendarle opogumil in prvi nagovoril drugega. Njihov mentor je moral prej oditi, pa se je vezni člen med nami nekako izgubil.

Pa vendarle ne morem kaj, da ne bi komaj čakala avgusta, ko se znova vrnemo na fige, kakor smo se dogovorili! Morda bodo naša srca takrat še malo bolj odprta in naše glave bolj lahke, pa bodo tudi besede lažje stekle.

Ko potegnem skupaj nitke tega nedeljskega popotovanja po »deželi Svibenski«, vas lahko samo iskreno povabim, da tudi vi

Turistično društvo Štore, Cesta XIV DIVIZIJE 15, 3220 Štore
Tel: +386(0) 3 5 771 312, GSM.: +386 (0) 31 384 622
<http://www.td-store.tk> td.store@email.si

obiščete to malo kraljestvo prav nedaleč od tod in se prepustite njegovemu čaru. Tamkajšnji krožkarji vas bodo z veseljem popeljali po njihovih učnih poteh in v kateri od zidanic pogostili z »moštom« (hm, le kako sem to pozabila omeniti že prej?...).

Naš »delovni izlet« smo krožkarji zaključili polni novih informacij, prenosa dragocenih izkušenj, nasvetov preizkušenega mentorja in svežih idej za delovanje našega študijskega krožka. In z veliko željo po tem, da nova poznanstva obdržimo tudi v prihodnje.

ETNO KOTIČEK

Emil KAČIČNIK

STARE PESMI:

(brez naslova ustno izročilo za časa avstroogrske oziroma Franca Jožefa)

Fantič se odpravlja,
se na vojsko spravlja,
v daljni in neznani kraj.
Preljuba domovina,
rojstni kraj spomina,
al te vidim še kedaj.

Kmal mi bodo skrili,
moj dom ti črni hribi,
da ga videl več ne bom.
Ali vejca rožmarina,
ta me naj spominja
kje so moj prijatli zdaj.

Ljubi ate in mama,
rad bi bil pri vama
za pomoč na stare dni.
Al vojak pa moram biti,
mного kri preliti
za našega cesarja(carja) drago kri.

Prej ko se bom ločil,
se bom tebi priporočil
oj preljubi sveti križ.
Daj moj meč vojaški
vsevoljno prestati,
Jezus mojo prošnjo usliš.

Iz domače skrinjice gospe Strašek (Laboharjeva).

SPOŠTOVANI BRALCI

V prejšnji številki časopisa smo vam zastavili vprašanje in vas povabili k sodelovanju. Zelo smo bili veseli vašega odziva.

Poslani odgovori nam tudi povedo, da prebirate prispevke na naših straneh. To daje dodatno motivacijo našemu delu, saj vemo, da ste strani Turističnega društva Štore sprejeli za svoje, kar je tudi naš namen. Prav zaradi tega smo se odločili, da vas nagradimo.

Vaše odgovore, poslane na dopisnicah na naslov TD Štore, bomo vestno shranjevali vse do konca leta, ko bomo izžrebali privlačne nagrade. Naj vam zaupamo, da je glavna nagrada tečaj računalništva na Ljudski univerzi Celje.

Tokrat vas sprašujemo:

Ali poznate kakšno jamo ali luknjo v vaši okolici in legendo o njej?

Odgovore pošljite na dopisnicah na naslov Turističnega društva Štore, Cesta XIV. divizije 15, pošta Štore, najkasneje do 30. 06. 2004.

Turistično društvo Štore, Cesta XIV DIVIZIJE 15, 3220 Štore
Tel: +386(0) 3 5 771 312, GSM.: +386 (0) 31 384 622
<http://www.td-store.tk> td.store@email.si

KULINARIKA

Alenka LONČAR

Velika noč je najstarejši krščanski praznik. Praznik se navezuje na starejši judovski praznik, na tako imenovano »pasho«, ki se spomin na rešitev Izraelcev iz egiptovske sužnosti. Ta dan so praznovali z obredom žrtvovanja jagnjeta, ki kasneje postane simbol za Kristusa. Pahalni obred pa izvira iz starega nomadskega praznika. Značilna zanj je na ognju pečena daritvena žival, ki so jo jedli z nekakšnim kruhom in grenkimi zelišči iz puščave. Oblečeni so bili v posebne pripasane obleke.

Velikonočni krog sega od pepelnične srede do velike noči, o velikonočnem času pa govorimo od velike noči do binkošti. Še do nedavnega so pri nas jedli v soboto dopoldan ali celo v nedeljo zjutraj, preden so se lotili znamenitega žegna, posebno postno jed, ki so jo imenovali »aleluja«.

ALELUJA je juha iz raznih olupkov, ki se jih posuši jeseni. Za postni dan se olupke opere in se jih za tri dni namoči v vodo, ki se mora zamenjati vsak dan. Olupki se skuhamo v suhi juhi (juha, kjer se je prej kuhalo suho meso), se odcedijo in seseklajo. Na njih se nato prilije juha. Vse to pa se na koncu podmeti ter zabeli. Hrana aleluja spominja na hude čase lakote.

V soboto popoldne se nese jedi v ŽEGEN. V njem ne sme manjkati prekajene svinjine (Jezusovo telo), pisank ali pirhov (vstajenje ali kapljice krvi), korenin hrena (trpljenje in žebliji), kruha in kvašene potice (trnova krona).

Tipična jed velike noči so jajca, ki so povezana s številnimi šegami in navadami. Jajca v različnih krajih barvajo zelo različno. Za Prekmurje in Belo krajino so značilna poslikana jajca, ki so jih popisali z lesenimi pisalkami, ki so imele vdolbinico za vosek. Ko so jajca barvali, se barva ni prijela na povoščenih mestih. Na našem področju so jajca barvali z naravnimi barvami. Rdečo barvo je dala zavrelina pražiljke ali rdeča pesa, čebula je dala rjavo barvo, rumeno se je obarvala z žafranom. Jajca so obložili z različnim rastlinjem, tam se je barva manj prijela. Pobarvana jajca so ponavadi premazali s špehovo kožo, da so se bolj svetila. Jajčne olupke pa so metali okoli hiše, da niso v hišo prihajali zli duhovi in kače. Žegen se je jedel šele v nedeljo po maši, zraven pa se je pilo vino, v katerem je bil namočen pelin.

ALI VESTE

MIHA VIZJAK

Tjaša CENTRIH

V prejšnji številki Občana smo vas spraševali kdo je Miha Vizjak.

Namenoma smo postavili splošno vprašanje, da je bilo malo težje. Veseli smo vseh vaših odgovorov, ki so prispeli po navadni ali elektronski pošti, nekateri pa so kar poklicali po telefonu. Večina odgovorov je bilo pravilnih, med njimi pa je bil tudi odgovor, ki nas je presenetil, saj so se nekateri spomnili gospoda Miha Vizjaka, ki igra pri godbi na pihala Železar Štore. Po raziskovanju smo ugotovili, da ta gospod ni več štorski občan, je pa v daljnem sorodu z Miho Vizjakom, ki ga bomo predstavili v današnji številki in po katerem smo spraševali.

Miha Vizjak (po domače Pečovšek) je bil trden kmet, doma na Pečovju številka 1. Krstne knjige pravijo, da je bil rojen 24. avgusta 1814 očetu Janezu in materi Jeri, rojeni Žnider. Učitelj Anton Sahnhofer je mlademu Mihcu, ki je »pohajal« 2 leti v šolo na Teharjah, vcepil veselje do sadjarstva.

Po odsluženem vojaškem roku je leta 1840 prevzel domačo kmetijo in dal svojega sina Matijo študirat v štajerski »Versuchshof« (kmetijsko poskuševališče pri Gradcu), ki je v petdesetih letih 19. stoletja nadomeščalo oz. bilo začetek današnjih kmetijskih šol in kasneje še v tamkajšnjo sviloprejsko šolo. Na pobudo sina je cepiče plemenitih vrst, ki jih tedaj pri nas še ni bilo mogoče dobiti, naročal od velike trgovinske drevesnice A. C. Rosenthal Frauendorf na Saškem v Nemčiji. Mladi kmetijski dijak je prinesel domov mnogo idej in znanja in leta 1852 sta z očetom ustanovila prvo zasebno drevesnico v celjskem okrožju. Sin Matija je sicer umrl še kot dijak, toda drevesnica in zanimanje za napredno umno sadjarstvo je očetu ostalo; lotil se je z vso vnemo takrat še zelo zanemarjenega in zapuščenega sadjarstva.

Turistično društvo Štore, Cesta XIV DIVIZIJE 15, 3220 Štore
Tel: +386(0) 3 5 771 312, GSM.: +386 (0) 31 384 622
<http://www.td-store.tk> td.store@email.si

Drevesa je posadil najprej na domačem posestvu. Tako je zasadil na stotine mladih jablan (do tedaj še neznane sorte: angleška karolina, burghartova, orleanska reneta, londonski pepineg šampanjska reneta, kratkopezelj...), hrušk (napoleonovka, dilovka, pastorjevka in še razne druge maslenke) in sloveč nasad češenj (orjaške črne in bele hrustavke). Gojil je tudi drugo sadje (zanimiva in posebna vrsta breskve terezijanka, ki zori okrog 15. oktobra), orjaški oreh, okrasne rastline in tudi vinsko trto.

S sadikami in cepiči je pomagal kmetom daleč naokrog. Pri njem so kupovali mlada drevesa mnogi veleposestniki iz dravske, koroške in celjske regije. Sodeloval je na takratnih sadnih razstavah v Gradcu, Celju (letnice niso točno znane), kjer je dobil številna odlikovanja. Od štajerske kmetijske družbe je prejel 3 zlate in 2 srebrni kolajni. Za sadjarske zasluge je bil od štajerske podružnice predlagan za najvišje odlikovanje ter leta 1864 prejel iz dvorne pisarne laskavo pismo, od prestolonaslednika Rudolfa pa zlato iglo (ali je bil to srebrni križec ali pa morda kar oboje, pisni viri niso tako natančni). Vizjak je bil tudi viden narodnjak in član Narodne čitalnice v Celju.

Miha Vizjak je umrl 14. marca 1892 in je pokopan na teharskem pokopališču.

Leta 1936 je teharska sadjarska podružnica na njegovi hiši odkrila spominsko ploščo. Ta dan je bil velik dan za krajanje Pečovja in tako sem v časopisu Sadjar in vrtnar (maj, 1936, str. 86/87) zasledila članek I. Gosaka, ki natančno opisuje slavn dogodek. Ta se je odvijal na belo nedeljo, 19. aprila. Tedaj so se proti praznično okrašeni Vizjakovi hiši na Pečovju zgrinjale množice ljudi iz vseh krajev bližnje in širše okolice. Slavnostna otvoritev, na katero so prišli tudi mnogi pomembni ljudje iz celjskega okoliša, se je pričela ob 15. uri. Predsednik domače sadjarske podružnice, major Burnik je prisrčno pozdravil goste pokojnega ter omenil častno dolžnost, da se temu kmetu - sadjarju, ki je v minulem stoletju tako častno zastopal slovenskega kmeta, odkrije spominska plošča. Zastopnik kraljeve banovinske uprave, g. inž. Skubic je odgrnil zaveso in tako odkril spominsko ploščo z napisom: *Znamenitemu teharskemu sadjarju Mihaelu Vizjaku 1814 - 1892, Sadjarska podružnica Teharje*. Gospod Gosak, tajnik podružnice, je orisal življenje ter sadjarske zasluge Mihe Vizjaka za spodnještajersko sadjarstvo: »... Z ljubeznijo, krepko voljo in takrat nadpovprečnim pomološkim znanjem je M. Vizjak ustvaril ne le sadni raj na Pečovju, marveč s širjenjem takrat še malo znanih plemenitih sort, za katere je naročal materina drevesa iz Nemčije, vzbudil zanimanje za napredno sadjarstvo daleč naokoli. Pri njem so se shajali učitelji sadjarji, k njemu je hodila mestna gospoda po drevesa novih sort, še posebno so ga obiskovali kmečki sadjarji. Vsem je rad kazal svoj vzorni sadovnjak, jim tolmačil nasad v svoji drevesnici ter delil cepiče. Vsi stari nasadi po Teharjih in celjski okolici, pa tudi mnogo meščanskih sadovnjakov starejših let, so imeli svoj izvor na Pečovju...« Ob koncu se je domačin Jože vsem prisrčno zahvalil, goste in zastopnike pa je ljubeznivo postregla Pečovska hiša.

PUSTNI »MINI KARNEVAL« V ŠTORAH

Emil KAČIČNIK

Če ste hoteli pustovati, vam letos spet ni bilo treba daleč stran od svojega doma, ampak ste se lahko pustnih norčavosti naužili kar na območju svojega praga.

Turističnemu društvu Štore, organizatorju pustnega rajanja, kot tudi drugim organizatorjem, je letos močno ponagajalo vreme in je bila zaradi tega prireditev delno okrnjena. Odpadla je izvedba otroškega programa na rokometnem igrišču na Lipi. Kljub vsemu so se maske ob dogovorjeni uri pričele zbirati, kar dokazuje, da štorske maske ne popuščajo niti neugodnim vremenskim razmeram in so trdno odločene, da se združijo in preženejo zimo.

Del načrtovanega programa TD Štore je kljub temu uspel. Sodelujoči v mini pustnem karnevalu so se ob 16.00 uri zbrali pred »Figečevo domačijo«, od koder je povorka začela pot proti igrišču.

Pust je tudi letos poskrbel za maske in jih obdaril s krofi, podelil pa je tudi nekaj nagrad najvztrajnejšim. Po končanem uradnem delu je pustna povorka krenila na pot in obiskala nekaj kmetij v bližnji okolici. Maske so jim zaželele srečo, dobro letino in čim prejšnji konec zime.

Svojo pot so maske končale na tradicionalnem pustovanju v Kompolah, »pri Špulcer«, kjer se je pustovalo do jutranjih ur. Tudi na tej »domačiji« so za maske dobro poskrbeli in vsi zadovoljni smo zjutraj odplesali domov, kajti začel se je nov dan, z njim pa izvenpustne obveznosti.

Turistično društvo Štore, Cesta XIV DIVIZIJE 15, 3220 Štore
Tel: +386(0) 3 5 771 312, GSM.: +386 (0) 31 384 622
<http://www.td-store.tk> td.store@email.si

To leto so Turističnemu društvu priskočili na pomoč tudi otroci Osnovne šole Štore - naš, kot mu v Turističnem društvu Štore s ponosom pravimo, turistični podmladek. Zbrali so podatke o pustnih šegah in navadah, ki so nam ob obiskih na okoliških kmetijah še kako pomagale.

Pust je mimo pokopali smo ga, pospremimo ga z besedami žlahtnega komedijanta:

»Anti tanti komedijanti
bodo spet odšli od tod.
Skozi sanje, fantazije
odpeljala jih bo pot.
Anti-tanti komedijanti
radi dali za slovo
bi vam dragocen spominek
kot na sploh ljudje počno.
Anti-tanti komedijanti
pa smo le siromašni Idje,
le beseda naša zaklad je,
dajemo vam jo v srce.«

Frane Milčinski Ježek

KRESOVANJE NA LIPI

Branko LONČAR

Letos je bilo Turistično društvo Štore na javnem razpisu, po enoletnem premoru, ponovno izbrano, da pripravi tradicionalno » Kresovanje« v počastitev delavskega praznika prvega maja. Zavedali smo se, da nas čaka velika odgovornost, še posebno, ker je prireditev sovpadala z vstopom v Evropsko unijo.

Na rokometnem igrišču smo uredili prijeten prireditveni prostor z velikim kresom. Ob devetnajsti uri je Štorska pihalna godba z melodijami pričela vabiti občane, da se nam pridružijo. Slovenska himna in prvič tudi himna Evropske unije je naznanila pričetek kulturnega programa. Po pozdravnem nagovoru župana g. Franca Jazbeca, so se v kratkem kulturnem programu predstavili Folklorna skupina Kompole, štorska break-dance skupina in prvič tudi domača skupina bruhalcev ognja z imenom Magic-Fire. Medtem se je že dodobra stemnilo in podžupan, g. Jože Kragelj je prižgal kres. S tem smo uradni del zaključili in vas prepustili druženju in zabavi z ansamblom Marjana Drofenika do zgodnjih jutranjih ur. Ob polnoči pa smo s kratkim ognjemetom pozdravili vstop naše države v novo skupnost, Evropsko unijo.

Upamo, da ste se prijetno počutili v naši družbi. Na koncu bi se rad zahvalil Občini Štore, voditeljici, vsem nastopajočim in vsem, ki ste nam kakorkoli priskočili na pomoč pri organizaciji.

POHOD PO TURISTIČNI POTI OBČINE ŠTORE

Betka PAVLIČ
organizatorica pohoda

Turistično društvo Štore je 8. maja 2004 organiziralo 8. tradicionalni pohod po turistični poti občine Štore. Pohod je potekal po klasični poti, čez Slemene, Mrzlo planino, v Liplnovo dolino, na Svetino, mimo Alminega doma na Lovski dom, kjer je bil letos tudi zaključek poti.

Na poti je bilo poskrbljeno za prigrizke in napitke. Tudi letos so za pohodnike prijazno odprli svoje domove družina Resman v Prožinski vasi, družina Pavlič na Slemenih in družina Štarkl v Svetlem dolu. Vsem se za gostoljubnost prijazno zahvaljujemo in se priporočamo za naslednje leto.

Na dan pohoda, v soboto zjutraj smo vsi, ki nas je skrbela organizacija, zaskrbljeno zrlji v nebo. Lilo je kot iz škafo in vremenu primerna je bila tudi udeležba pohodnikov. Prišlo je 32 klenih pohodnikov, ki se slabega vremena niso ustrašili. Na startu je vse pohodnike pozdravil gospod Jože Kragelj, podžupan Občine Štore in pohodnikom zaželel prijetno in čim manj mokro hojo. Ker so pohodniki na poti s svojo dobro voljo preganjali tudi dež, se je naredil lep sončen dan.

Pohod smo zaključili na Lovskem domu ob hrani, pijači in prijetni glasbi. Torej, dan smo prijetno zaključili, čeprav zjutraj ni kazalo najbolje.

Turistično društvo Štore, Cesta XIV DIVIZIJE 15, 3220 Štore
Tel: +386(0) 3 5 771 312, GSM.: +386 (0) 31 384 622
<http://www.td-store.tk> td.store@email.si

ODPRTJE RAZSTAVE EVROPSKA POT KULTURE ŽELEZA ŽELEZARSTVO V ŠTORAH

Gorazd TRATNIK
Štore Steel

Pred nekako letom dni je naše podjetje prejelo povabilo, da se udeleži mednarodne konference o možnostih razširitve gibanja »European Route of Iron Culture« v vzhodni Evropi, ki je bila v Miškolcu na Madžarskem od 27. do 29. maja 2003.

Povabilo na konferenco je prišlo s strani gospoda Tiborja LAAR-a, enega od organizatorjev konference, po zaslugi osebnega poznanstva z g. Kovačem, vodjem predstavnštva podjetja KOVINTRADE v Budimpešti.

G. Laar, ki se ukvarja z zgodovino železarstva, je v dokumentu o kartelnem sporazumu madžarskih in avstrijskih železarn iz leta 1902 v seznamu podpisnic našel tudi Berg - und Hüttenwerk Store, od g. Kovača pa je izvedel, da je naslednica omenjenega podjetja sedanja Štore Steel.

Gibanje »European Route of Iron Culture« je nastalo v letu 1980 na pobudo avstrijskih strokovnjakov in temelji na ohranjanju industrijske kulturne dediščine. V letu 1987 je Svet Evrope sprejel program »European Cultural Routes« z namenom utrjevanja skupne identitete Evropske skupnosti skozi kulturno dediščino, ki povezuje države članice.

»Kulturniški« turizem postaja v Evropi vedno bolj popularna zvrst turizma oziroma preživljanja prostega časa. Po sporazumu med Svetom Evrope in državo Luxemburg je bil leta 1997 ustanovljen European Institute of Cultural Routes z namenom vzpodbujanja »kulturniškega« turizma.

»European Route of Iron Culture« (v nadaljevanju Evropska pot kulture železa, orig. Europäische Eisenstrasse) je ena izmed 20 uradnih poti kulture. V Evropsko pot kulture železa je do danes vključenih tudi nekaj držav Srednje in Vzhodne Evrope, ki bodo postale članice EU: Poljska (Masowien, Hl.Kreutz), Češka (Mähren) in Madžarska (ob meji z Avstrijo Gradiščansko).

Iniciativa madžarskih organizatorjev konference je bila zasnovana na ideji o razširitvi Evropske poti kulture železa z drugimi lokacijami na Madžarskem ter obenem tudi o vključitvi drugih držav Srednje in Vzhodne Evrope v ta projekt. Konference so se udeležili predstavniki zainteresiranih združenj iz Slovenije (Štore Steel), Slovaške (metalurško združenje), Poljske (metalurško združenje), Romunije (tehnično in znanstveno združenje Transilvanije), Avstrije (gibanje Europäische Eisenstrasse) in Madžarske (rudarsko in metalurško združenje) ter madžarski strokovnjaki s področja tehničnih ved, industrijske arheologije, zgodovine in turizma. Ob konferenci so potekali razgovori o operativni izvedbi nameravane razširitve Evropske poti kulture železa.

Z zaključkom konference so države udeleženke podpisale pismo o nameri pridružitve k gibanju Evropske poti kulture železa in sporazum o skupni prijavi na razpise v okviru programa »Culture 2000« s projektom promocije Evropske poti kulture železa po državah Srednje in Vzhodne Evrope. Z g. Kovačem sva sporazum o sodelovanju in pismo o nameri podpisala v imenu Slovenije, saj sva s tem odprla možnosti za sodelovanje v projektu, za katerega ima Slovenija vse potrebne pogoje.

Po vrnitvi sva sprožila iniciativo o sodelovanju muzejev na »železarskih« lokacijah pri oblikovanju slovenskega dela »European Route of Iron Culture« ter vključitev drugih lokacij oziroma arheoloških najdišč povezanih z železarstvom. V projektu danes sodelujejo Koroški pokrajinski muzej, Gornjesavski muzej Jesenice, Dolenjski muzej Novo mesto, Muzej novejšje zgodovine Celje, Triglavski narodni park, Gorenjski muzej Kranj, Muzej Železniki in Tehniški muzej Slovenije.

Projekt je obudil davno zamisel o stalni postavitvi razstave o železarstvu v Štorah. Železarska dediščina Štor, za katero je v nekdanji železarni skrbel in jo ohranil g. Jože Kragelj, je bila v devetdesetih letih predana v varovanje Muzeju novejšje zgodovine Celje. Od takrat je bila razstavljena dvakrat, drugače pa je bila hranjena v depojih muzeja.

Naključje je hotelo, da je konec leta 2003 Muzej novejšje zgodovine moral izprazniti najete prostore nekdanje Kovinotehne ob Mariborski cesti, ki jih je uporabljal za depoje muzejskih zbirk. To je pospešilo naše aktivnosti pri iskanju primerne lokacije za razstavo. Z Izobraževalnim centrom Štore se nam je uspelo dogovoriti za najmanj dvoletni najem polovice pritličja v pravkar obnovljeni stari teharski šoli, ki ima tudi sama zgodovinski pomen za železarski okoliš. Zbirko so za razstavo pripravili strokovnjaki Muzeja novejšje zgodovine. Največji del razstavnih prostorov bo namenjen zgodovini železarstva, del prostorov pa občasnim razstavam, povezanim z železarstvom ali industrijsko kulturno dediščino. V prostorih je tudi soba, namenjena za projekcije, saj v zbirko sodijo tudi trije dokumentarni filmi, katerih uporabo nam je omogočil Filmski sklad RS.

Otvoritev razstave bo 26. maja 2004, odprta pa bo od ponedeljka do petka med 10. in 13. uro, po predhodni najavi organiziranih skupin pa tudi izven odpiralnega časa.

Otvoritev stalne razstave o železarstvu v Štorah so denarno podprli Občina Celje, Občina Štore, Štore Steel, Valji Štore, Petrol energetika, Itro, Cofinco in Izobraževalni center Štore.

SREČANJE BORCEV IN VETERANOV NA SVETINI V SOBOTO, 26. JUNIJA 2004

Srečko KRIŽANEC
predsednik ZVVS

Občane Štor vabimo na 4. tradicionalno srečanje regijskih veteranskih organizacij na Lovskem Vrnčevem domu na Svetini s pričetkom kulturnega programa ob 11. uri.

V kulturnem programu bodo sodelovala društva občine Štore, s svojo ponudbo pa se bodo predstavile tudi članice Aktiva žena.

Letos Občina Štore praznuje 9. obletnico ustanovitve občine. Slavnostni govornik bo župan Franc Jazbec.

Obisk na proslavi so že potrdili pripadniki ameriške vojske, veleposlanik Ruske federacije v Ljubljani, dogovarjamo pa se še z angleškim veleposlaništvom, zato da bi ruski in angleški predstavniki položili vence na grobove svojih vojakov, ki so pokopani na našem območju in so padli v času 2. svetovne vojne. S tem simboličnim dejanjem se želimo spomniti našega skupnega zavezništva v NOB.

Za jedačo, pijačo in zabavo ob zvokih ansambla bo poskrbljeno.

Vljudno vabljeni vsi občani!

OBVESTILO

RK CELJE obvešča, da bo

2. junija 2004

organizirano po terenu občine Štore pobiranje oblačil, posteljnine, odev, bele tehnike, skratka vsega, kar je še uporabno in vi več ne rabite, drugi pa si ne morejo kupiti.

Očiščene in zložene stvari pripravite v škatle ali svežnje, da bo lažje pobiranje in sortiranje.

S pobiranjem pričnemo ob 15.00 uri. Prosimo, da do te ure dostavite stvari na naslednja zbirališča:

- Osnovna šola Štore,
- prva garaža na Čečevem,
- Dom upokojencev na Lipi,
- kozolec v Laški vasi,
- Osnovna šola Kompole,
- Draga pri g. Leljaku,
- Gasilski dom v Prožinski vasi,
- Občina Štore pri zadnjem vhodu.

V kolikor želite ali imate večje stvari, pokličite in se bomo oglasili domov.

Marija LAMUT

PROGRAM RIBIŠKIH TEKMOVANJ OB OBČINSKEM PRAZNIKU ŠTORE

Ludvik LELJAK
predsednik tekmovalne komisije

KAJ	KDAJ	KJE	KDO
RIBIŠKO TEKMOVANJE ZA POKAL OBČINE ŠTORE - ob občinskem prazniku	05. junij 2004	Opoka ob 7.uri	člani RD VOGLAJNA in sosednje ribiške družine
RIBIŠKO TEKMOVANJE ZA POKAL OBČINE ŠTORE - ob občinskem prazniku	12. junij 2004	Opoka ob 7.uri	Ribiška sekcija DU ŠTORE in upokojenci sosednjih društev

MOJE ŠTORE ZAČETEK RUDARSTVA IN ŽELEZARSTVA

Srečko KRIŽANEC

Razvoj rudarstva in železarstva v Štorah je omogočila ugodna prometna lega ob južni železnici Dunaj - Trst, ki so jo pričeli graditi 1845. leta in je bila dograjena 1857. leta. Tako sta rudarstvo in železarstvo v preteklosti igrala odločilno vlogo pri razvoju Štor.

Tradicija železarstva v Štorah je dolga 153 let. Moj namen ni, da bi podrobno opisal zgodovinske dogodke, ki so povezani z razvojem rudarstva in železarstva. Vendar je potrebno omeniti, da smo imeli rudnik zelo kakovostnega premoga in majhno kovačijo ob Bojanskem potoku, katere lastnika sta bila dva češka kovača. Za tisti čas je bilo namreč značilno, da so iz kovačnic nastale železarne.

Rudnik je večkrat zalila voda, nazadnje septembra leta 1925, in zato so leta 1926 rudnik dokončno zaprli. Železarstvo se je na srečo ohranilo vse do današnjih dni. Od rudnika je do danes ostalo le še nekaj pisnih virov in fotografij rudarjev (skupinska slika rudarjev iz 1890. leta).

Vesel sem, da se je po njem poimenovalo športno-kulturno društvo, ki s ponosom ohranja spomin na rudarstvo in goji tradicijo rudarstva, med drugim tudi s tradicionalnim Barbinim pohodom. Kot vemo, je sv. Barbara zavetnica rudarjev.

Intenzivni razvoj železarstva in kraja se je pričel po drugi svetovni vojni. Proizvodnja v železarni je stekla 23. junija 1946. leta. Zdi se mi prav, da o tem v nadaljevanjih napišem nekoliko več.

Železarji in domačini radi govorimo o dveh lokacijah železarne. To sta: Štore I. in Štore II. V Štore I. so spadali starejši obrati: elektro plavž z aglomeracijo, livarna valjev, obdelovalnica valjev, šamotna tovarna, SM jeklarna in valjarna. Od vseh naštetih obratuje samo še livarna valjev. V ostalih opuščeni obratih pa se sedaj odvijajo druge dejavnosti. Tako ima stari del železarne, t.j. Štore I., bogato zgodovino.

TISTI ZOPRNI »ČE«

Mateja ZAKELŠEK

Spet prihajajo dnevi, ko so jutranje temperature že dovolj visoke, tako da, če si zaljubljen v tek, lahko to zaljubljenost znova pretvoriš v ljubezen. Zanimivo! V tem primeru vzdih »Oh, ta ljubezen!« ni namišljen, ampak zelo tvoren.

Tisto jutranje ptičje petje, pogled mimoidočega zajčka ali prestrašene srne ti da misliti. Takrat se odločiš, ali boš svoj tek še polepšal ali pa ga prilagodil miselnemu procesu, ki nastaja v tvojem pročelju ob tako opisani sliki.

Izberem drugo varianto. Pravzaprav sploh ne izbiram, to pride spontano. A zakaj? Ja, a če izpolnujete loto listek, se tudi vprašate, zakaj ravno to številko? Ljubi Bog, mar danes res nič več ne sme biti naravno, nenarejeno? Mar res vsi pritiskamo na plin prehitro in se ne znamo ustaviti pri semaforju z rdečo, ampak jo (rdečo luč, o.p.) prevozimo, poleg tega pa še vsaj tri ali štiri ljudi? Ne, temu ne verjamem! Nočem verjeti, saj se mi zdi vendar nemogoče, čemu bi delali drug proti drugemu, če pa smo neverjetno odvisni drug od drugega. Kajti ti nudi dejstvo, da imaš to in to stvar, če nimaš tistega ali tisto bitje? Če si sam! Eh, le kdo je danes sam? Vsi imajo koga, če drugega ne imajo hišnega ljubljence, za katerega so pripravljene dati vse svoje premoženje, tvegati celo svoje življenje? Ampak, to še vedno ni to! Zakaj me zmeraj, ampak res čisto zmeraj, ko obhodim mimoidočega, ki ga ne poznam, a ker se pač najina pogleda srečata in se mu zaradi tega nasmehnem, ker mu želim s tem povedati, da je na pravi poti, karkoli že namerava storiti, prešine misel, da on, torej naključni mimoidoči, tuhta le o tem, zakaj sem tako neznansko prijazna in se mu smejem, če mu tega ne privoščim? Zakaj, če ne želim, da bi bil on srečen? Halo? Pozabite že enkrat na tiste zanikrne dvome, ki te res nikamor ne pripeljejo! Slednji imajo največje negativne učinke pri tistem, kjer se porajajo, saj ga pahnejo v samico in omogočijo njegovemu umu rojstvo nazadnjaških dogm, da si ti nič, oni pa so vse. V resnici je ravno obratno. Ti si vse, brez tebe bi bili ono popolna »nula«! Zaradi vsega naštetega se zavedam, da danes po svetu mrgoli samotarjev, ki so veliko večji »reveži« od onih brezdomcev, ki jih lahko srečamo v mestih. Le-ti si vsaj upajo prositi in ustvariti iz naprošenega materiala tisto, kar je v danem trenutku za njih vse, oni drugi pa niti ust ne poskusijo odpreti... Kako si želim, da bi me zgolj enkrat nekdo jemal resno, ko ga bom pogledala in se mu nasmejela brez vsakršnih namenov, samo zato, da bi storil, kar mora. Da se bo čutil zaželenega. Vrednega. Neskončno zaljubljenega v svojo življenje.

Ta uvodni »oh« me pripelje do cilja, ko stresem svojo glavo, osvežim telo in se pripravim na nov izziv. Jutri izbrisati vsak »če« in ga nadomestiti z »da«. Kdo od vas se mi namerava pridružiti? Nihče? Brez skrbi, potem pa bom jaz stopila k vam. In brez če, prosim.

EVROPA NA BALKANU

Dušan VOLAVŠEK

Sodim v generacijo, ki je svoje zemeljsko poslanstvo pričela v sedemdesetih letih zadnjega stoletja prejšnjega tisočletja. V tem relativno kratkem obdobju pa sem imel, do sedaj, čast živeti v državi, ki je šla skozi tri formacije; iz federacije na Balkanu preko samostojnosti nazaj v federacijo na zahodu v tako imenovano Evropsko unijo.

Nekoč je bila Jugoslavija. Od Vardarja pa do Triglava, od •erdapa pa do Jadrana. Jugoslavija je bila za mojo generacijo in tisto, ki si je nabrala kakšno leto več, pojem stabilne države oziroma kar malega raja na zemlji. Ljudje so živeli v državi, ki je imela čut za ljudi, tudi za delavski razred. Niso se čutile velike razlike oziroma vsak je imel zagotovljeno neko osnovno socialno varnost. Vsakdo je lahko bil ponosen na delo, ki ga je opravljal.

Sam sem v teh časih obiskoval osnovno šolo pa potem srednjo. Zaključek tiste države, imenovane Jugoslavija, pa sem doživel kot vojak jugoslovanske ljudske armade. Vojaški rok sem torej začel služiti v Jugoslaviji, domov pa sem se vrnil v samostojno Slovenijo.

Nekoč je bila samostojna Slovenija. Od leta 1991 dalje smo bili samostojni. Odrkali smo se od balkanske države, ker je balkansko pomenilo nekaj slabega, nazadnjaškega... V tem času naše svetle samostojnosti pa se je začela spreminjati družbena struktura. Nastajali so novo-dobni kapitalisti, ki so si svoja podjetja oziroma imperije ustvarjali z bolj ali manj čednimi posli. Svoj kapital so si pridobivali na moralno sporen način. Začel se je razkorak med bogatimi in revnimi. In ta razkorak se je poglobljajal. Zaradi tega smo se tudi na področju kriminala oziroma črnih človeških plati pričeli statistično približevati svetu, ki bi mu naj bolj pripadali kakor državi, kjer smo bili od leta 1943 dalje.

Zame je bilo to obdobje še vedno lepo. Po odsluženi državni dolžnosti sem se odpravil na študij. Ta leta so tako ali tako nekaj posebnega. Po teh brezskrbnih letih sem se zaposlil in si ustvaril družino.

In danes je Slovenija v Evropski uniji. Zdaj smo tam, z obema nogama. Že geografija in zgodovina nas učita oziroma umeščata nedvoumno v Evropo. Resda smo majhen, butični narod. Smo pa vsekakor pravi muzikalni fenomen in jezikovno zelo talentirani. Saj se tujih jezikov učijo že naši malčki v vrtcih. Bomo še sploh brali slovenske knjige in peli slovenske pesmi? Si bomo še privoščili pršut in orehovo potico? Bomo zmogli ohraniti osnovne moralne vrednote in dostojanstvo vsakega posameznika ali pa se bomo škodoželjno posmehovali sosedu, ki ga v pogubo spravlja vse bolj za dobičkom požrešni novodobni kapitalist. Na vsa ta vprašanja nam bo hitro podala odgovor Evropa. Zgodovina pa bo pisala o nujnosti politične in gospodarske priključitve k velikemu Zahodu. In ravno ta veda bo pokazala, ali bi bilo bolje biti prvi na vasi, to kar smo v Jugoslaviji nedvoumno bili, kot pa... v globalnem mestu.

Upam, da nas bo naša upornost in trmasta zagrizenost pripeljala do ciljev, ki jih sanjamo v tem času ob vstopu v zvezo držav, ki se obkrožajo z zvezdami in da bomo razmišljali globalno, delali pa predvsem lokalno, torej nacionalno.

SLOVENIJA, PRIPNI SE

Ivan PRELOG

vodja policijskega okoliša

V času od 22.03.2004 do 04.04.2004 je na območju Republike Slovenije zopet potekala akcija »Slovenija, pripni se!«, katere namen je bil povečanje uporabe varnostnih pasov ter otroških sedežev v cestnem prometu. Akcija je bila preventivno represivnega značaja, kar pomeni, da so policisti v prvih dveh dneh akcije voznikom svetovali in jih opozarjali na uporabo varnostnih pasov, v drugem delu akcije pa so zoper kršitelje tudi represivno ukrepali.

V Štorah je bilo leta 2002 v sodelovanju med Policijsko postajo Celje in Osnovno šolo Štore opravljeno štetje prometa in s tem uporaba varnostnega pasu pred vrtcem Lipa, kjer je bilo v času trajanja akcije pripetih 86,3% voznikov, kar je zadovoljiv podatek. Kljub temu bi kazalo nanizati še nekaj dejstev:

1. v Sloveniji je obvezno pripenjanje z varnostnim pasom na vseh sedežih v vozilu, kjer so pasovi vgrajeni kazen za neuporabo je 10.000 SIT, člen 72/3 Zakona o varnosti cestnega prometa;
2. strokovnjaki ugotavljajo, da bi bilo med vozniki in potniki 40% manj žrtev, če bi vsi uporabljali varnostne pasove;
3. pri trčenju vozila s hitrostjo 50km/h deluje na telo enaka sila, kot če bi padli z višine 10. metrov, pri večjih hitrostih pa ta sila narašča;
4. starši naj bodo s svojim obnašanjem in privezovanjem zgled otrokom, pa čeprav se peljejo le v trgovino;
5. otroci do 12. leta morajo sedeti na zadnjih sedežih vozila, glede na velikost pa morajo uporabljati bodisi otroške varnostne sedeže ali tako imenovane »jahače«;
6. vozniki in potniki naj varnostnega pasu ne uporabljajo zaradi policistov, ampak zaradi svoje varnosti in naj jim to pride v navado kot to, da je treba pred vožnjo zagnati motor.

Naj »klik« varnostnega pasu pomeni »klik« z življenjem.

27. APRIL - DAN UPORA PROTI OKUPATORJU

Mojca KOROŠEC

V Ljubljani, v hiši književnika Josipa Vidmarja, je bila že 26. aprila 1941 ustanovljena protimperialistična fronta, za katero pa se je kasneje začelo uporabljati ime Osvobodilna fronta slovenskega naroda (OF).

Ustanovnega sestanka OF so se udeležili Boris Kidrič, Boris Zihel in Aleš Bebler v imenu Komunistične partije Slovenije, Josip Rus v imenu sokolov, Tone Fajfar v imenu krščanskih socialistov ter Ferdo Kozak, Franc Šturm in Josip Vidmar v imenu slovenskih kulturnih delavcev. Delovala je na vsem slovenskem etničnem ozemlju, tudi na Koroškem, Primorskem, v Benečiji in Porabju.

Program OF je sprva obsegal sedem točk, v letu 1942 pa je dobil še dve točki in tak je ostal nespremenjen do konca vojne. V programu OF je bilo zapisano, da se mora akcija proti okupatorju začeti takoj, ta pa naj bi pomenila izhodišče za osvoboditev in združitve vseh Slovencev. Zapisano je bilo še, da OF deluje za slovo in enotnost vseh petih narodov Jugoslavije, z osvobodilno akcijo in aktivizacijo slovenskih množic pa naj bi OF preoblikovala slovenski narodni značaj, oziroma naj bi se z njo oblikoval »nov lik aktivnega slovenstva«. Skupine, delujoče v okviru OF, so se obvezale, da bodo lojalne v medsebojnih odnosih, v izjavi pa je bilo tudi zapisano, da bo po narodni osvoboditvi OF na slovenskem ozemlju prevzela oblast, uvedla pa naj bi ljudsko demokracijo. O tem, kakšna bo notranja ureditev Združene Slovenije, naj bi odločal slovenski narod sam, poleg tega pa je izvršni odbor OF pozval še vse zavedne Slovence, naj se priključijo narodni vojski. To je eden od najdaljnosežnejših slovenskih političnih programov v vsej zgodovini vse do programov slovenske državne neodvisnosti.

OF je takoj po ustanovitvi organizirala demonstracije, trošenje letakov, partizanske časopise, partizanski radio Kričač, kurirsko službo, sabotaže, od konca julija 1941 tudi partizanske čete na podeželju, v mestih pa udarne skupine, ki so se spopadale z okupatorji ter Varnostno obeščevalno službo, ki so jo vodili komunisti. Le-ti so kmalu prevzeli vodilno vlogo v OF.

Po kapitulaciji Italije je bil po volitvah v Zbor odposlancev slovenskega naroda v Kočevju v začetku oktobra 1943 izvoljen 120-članski vrhovni plenum OF z 10-članskim izvršnim odborom, temelj slovenske državnosti pa je OF postavila februarja 1944 v Črnomlju z izvolitvijo Slovenskega narodnoosvobodilnega sveta (SNOS), ki je imel poverjeništa, komisije in institute. Ta je 5. 5. 1945 izdal tudi zakon o narodni vladi in jo imenoval v Ajdovščini.

Povojna naslednica OF je bila Socialistična zveza delovnega ljudstva (SZDL); vanjo se je preimenovala leta 1953.

V spomin na ustanovitev OF Slovenci praznujemo 27. aprila, torej dan po ustanovitvi OF, državni praznik kot dan upora proti okupatorju.

1. MAJ - PRAZNIK DELA

Mojca KOROŠEC

Prvi maj kot mednarodni praznik dela praznujemo od leta 1890 v spomin na žrtve demonstracij v Chicagu v začetku maja leta 1886, v katerih so se udeleženci potegovali za osemurni delovnik. V Parizu je na pobudo francoskih socialistov julija 1889 prišlo do ustanovitvenega kongresa II. internacionale, kjer so sprejeli sklep o praznovanju 1. maja kot praznika delavske solidarnosti. To praznovanje je imelo za delavski razred neprecenljivo vrednost, saj je vsako leto mobiliziralo na milijone delavcev, ki so postavljali svoje zahteve: volilno pravico, osemurni delavnik in delavsko zakonodajo.

Tudi na Slovenskem so bila prva praznovanja leta 1890, najprej v rudarskih krajih, kasneje pa v industrijskih območjih v Ljubljani, Mariboru, Trstu in Celovcu. Odtlej so ga praznovali vsako leto do prve svetovne vojne. V letih 1917 in 1918 so se prvomajska praznovanja na Slovenskem obnovila in pomenila demonstracije za mir. Po prvi svetovni vojni se je praznovanje še bolj razširilo. Po zmagi fašizma praznovanje 1. maja ni bilo dovoljeno, nacistične oblasti pa so ga ohranile, vendar kot narodni praznik nemškega ljudstva vseh slojev. Narodnoosvobodilno gibanje je ob 1. maju prirejalo mitinge. Po letu 1945 se je prvomajsko praznovanje v vsem zgledovalo po sovjetskem vzoru z vojaškimi paradami in predstavitvami delovnih dosežkov.

Aprila 1945 je bil v Jugoslaviji 1. maj razglašen za državni praznik in dela prost dan, od leta 1955 pa sta bila prosta dva dneva.

1. maj se je začel z budnico delavske godbe, ki so jo imela vsa industrijska središča ali večji obrati, sledili pa so ji slavnostni sprevodi lepo oblečenih delavcev, ki so se s sorodniki in prijatelji odpravili na bližnji hrib in v gozd. Tam so se najprej udeležili delavskega shoda, temu pa je sledila veselica s pijačo, jedajo in plesom. Delavci so nosili v gumbnicah rdeče nageljne in prvomajske značke. Postavljali so mlaje, simbole svobode. Na bližnjih hribih so kurili kresove, v sprevodih pa so nosili zastave.

V Sloveniji je po zakonu iz 1991. leta 1. maj državni praznik dela, prosta pa sta dva dneva. Še vedno se je ohranil običaj postavljanja mlajev, kurjenja kresov na predvečer praznika, na dan praznika pa se ljudje udeležijo množičnih srečanj na tradicionalnih prvomajskih delavskih shodih.

Letošnji praznik dela v svoji več kot stoletni tradiciji praznovanja predstavlja pomembno razvojno prelomnico, saj prvič kot državljanke in državljani EU skupaj s 450 milijoni prebivalcev iz 25 držav praznujemo 1. maj.

MESEC KULTURE V VRTCU LIPA

Letošnji kulturni mesec smo v našem vrtcu posvetili oživiljanju otroškega ljudskega izročila. Zastavili smo si dva cilja:

- obogatiti preživljanje prostega časa otrok z bogato dediščino otroških ljudskih iger in plesov, z besednimi igrami (izštevanka, šaljivke in prstne igre) ter otroško ljudsko poezijo in prozo;
- omogočiti otrokom, da se postopno seznanjajo s širšo družbo, kulturo, tradicijami in običaji, ter da tudi s pomočjo staršev spoznavajo, da se ljudje, okolje in kultura v času spreminjajo.

V vrtcu smo s pomočjo staršev ustvarjali prijetno in zanimivo okolje. Otroci so prinašali in v oddelkih urejali zbirke starih predmetov, ob strokovnih knjigah so spoznavali, čemu so služili, kako so se imenovali, kdo jih je izdelal, ipd. Tudi sami so s svojimi rokami oblikovali npr. srčke in pletenice iz testa, lončene posode iz gline, tkali so z volno na ročnih statvah, šivali vezene, prtičke. Mleli so žito s starimi mlinčki, sejali s sitom, prali so na rifli in poskušali likati s težkimi likalniki. Ob tem so spoznavali, da je bilo življenje v preteklosti drugačno, za otroka pravzaprav bolj privlačno, ker je bilo bolj elementarno. S starši in starimi starši so se pogovarjali o tem, kako so oni živeli v preteklosti, kaj so se igrali in s čim. Otroci so si po vzoru starinske igrače »faček« izdelali svojo ljubkovalno lutko, gradili in konstruirali so z nestrukturiranim materialom koreninami, hlodki, kamni, nespredeno volno, krpicami.

Premore med dejavnostmi smo v skupinicah ali pa individualno otrok odrasel popestrili s prstnimi igrkami, nagajivkami in šaljivkami. Neizmerno so uživali, se smejali in si še sami izmišljali nova ritmična besedila. Hitro so začutili ritem in harmonično melodijo jezika v preprostih verzih, kar je vzpodbudilo tudi bogato glasbeno in plesno gibalno ustvarjalnost.

Skupne trenutke v igralnicah in na prostem smo preživljali ob elementarnih gibalnih in rajalnih igrah, kjer so prisotni vsi arhetipski elementi otroške psihe. Prav te igre, ki so otrokom blizu, zato ker so povezane z gibanjem, pozornostjo, spretnostjo in vsebino, v katero se z lahkoto vživijo, so za otroke v današnjem času zelo pomembne. Otroci radi hodijo v vrtec zaradi druženja z vrstniki in prav je, da se navadijo preživljati skupne trenutke ob konstruktivnih socialnih igrah, ki so bogatile in podpirale zdrav čustven in socialni razvoj tudi generacije pred njimi.

Ko smo po kosilu polni doživetij in veselih skupnih trenutkov odhajali k počitku, je mnoge otroke v sen zazibala kakšna slovenska ljudska pravljica takšna, v kateri so dobroti, predanost in sočutje do ljudi in narave, kljub številnim nevarnostim, vedno bogato poplačana.

Ob živahnem dogajanju v oddelkih pa smo se vsi skupaj izredno razveselili obiskov kulturnih delavcev iz našega okolja:

- zaigrala sta nam harmonikar Matjaž Krevel in trobentač Aljoša Jurkošek, prisluhnili smo zvokom in melodijam, ki-

so živi še v marsikateri družini;

- zapel nam je mladinski pevski zbor Osnovne šole Štore pod vodstvom gospe Bojane Gajšek, prav tako nam je zapel še otroški zbor vrtca Lipa;
- zapel nam je tudi Oktet Lipa;
- zaplesali so nam člani folklorne skupine iz Kompol in nam predstavili narodne noše in ljudska glasbila ter skupaj z otroki so zaplesali star ples »čindara«.

V februarju smo raztrosili cel kup biserov iz bogate kulturne dediščine našega kraja in le želimo si lahko, da se čim več teh biserov ohrani med otroki in jim polepša vsak dan v naši skupnosti.

EKO KVIZ

Martina ARZENŠEK, 8.b

Ko smo 23. 10. 2003 podpisali eko listino, smo si tako učenci kot tudi šolska koordinatorica Barbara Telič obljubili, da bomo na šoli izvajali razne projekte, sodelovali na raznih natečajih in se udeležili, kot se za pravo eko šolo spodobi, tudi eko kviza.

Eko kviz je na naši šoli potekal letos prvič.

28. 01. 2004, drugo šolsko uro, se nas je v računalniški učilnici zbralo enajst nadobudnežev iz sedmih in osmih razredov. Tema kviza so bila urbana področja. Le pičlih trideset minut smo imeli na voljo za reševanje. Ker pa smo lahko uporabljali tudi CD o tej temi, je bilo časa dovolj. Spoznali smo glavna evropska mesta ter onesnaženost zraka in okolja v le-teh.

Vsi smo bili bolj ali manj zadovoljni s svojim rezultatom in pokazanim znanjem na šolskem tekmovanju. Kristina Amon, učenka 8.a, pa se bo meseca aprila udeležila državnega tekmovanja v Murski Soboti, saj je pokazala največ znanja in zasedla prvo mesto, za kar ji iskreno čestitamo.

EKO ŠOLA ŠTORE

Andreja KOLAR, 7.a

V preteklem šolskem letu smo se učenci Osnovne šole Štore vključili v program EKOŠOL Slovenije. Izbrali smo EKO znak. Trdno smo se odločili in si zadali nalogo, da bomo sodelovali pri raznih dejavnostih in varovali naše okolje po naših najboljših močeh.

Seveda pa nismo pozabili, da je bil v četrtek, 22. aprila - DAN ZEMLJE. V ta namen smo dopoldne organizirali veliko različnih delavnic. Učenci od 1. do 3. razreda so spoznavali promet in okolje v EKO šoli s pomočjo prometnega poligona, ki so si ga zgradili na igrišču pred šolo. Učence 4. razredov je obiskal rajonski policist. Skupaj so pogledali zanimiv film in mu zastavljali mnogo vprašanj. Učenci 5. razredov so se

pogovarjali o odpadkih. Učenci 7. in 8. razredov so spoznali, kako pomembno je ločeno zbiranje odpadkov. O vodi pa se bodo še pogovarjali učenci 7.r./9, ki bodo pregledali tekoče in stoječe vode v bližnji in daljni okolici. Na ta dan smo posadili tudi svoje EKO drevo na bencinskem servisu OMV-Istrabenz CELJE - AERO! Naše drevo, za katerega bomo tudi sami dobro skrbeli, je posadila avtorica EKO znaka Ana Urisk.

Ni pa se na šoli dogajalo samo dopoldne, ampak je bilo pestro tudi popoldne. Ob 15. uri so se pričele likovne delavnice, ki smo jih organizirali skupaj s Turističnim društvom Štore. Prijazni člani društva so se potrudili in nam pomagali izdati letak o vodi, odpadkih in prometu. Ugotovili smo, da so letake udeleženci lepo sprejeli, zato se vsem, ki so sodelovali, prav lepo zahvaljujemo. Ob 15:30 uri je bila otvoritev razstave Nagradnega natečaja za najboljši strip Nacionalne koordinacije ekošol Slovenije in Podjetja Porsche Slovenija, enota Audi, »Avto v službi človeka in narave«. Najprej smo učenci pripravili kratek kulturni program, nato pa so si obiskovalci lahko ogledali razstavo devetih nagrajenih stripov učencev in dijakov iz vse Slovenije.

Za konec še eko pozdrav in misel: Narava, cel svet bi bil lepši, če bi se le zavedali, da jo moramo manj onesnaževati. Ohranjajmo jo takšno, kot je sama in je ne uničujmo!

UTRINKI IZ KOMPOLSKÉ ŠOLE

Kljub temu, da je letošnji pust sovpadal z zimskimi počitnicami, smo se učiteljice na veliko željo otrok odločile, da jih ne bomo prikrajšale za pustno veselje. Tako v petek, 20. februarja, v naši šoli ni bilo ne učencev ne učiteljic, bilo pa je veliko maškar, ki so veselo rajale, se sladkale s slastnimi krofi in se odpravile na pustni sprevod skozi kraj. Vsi smo neizmerno uživali!

HRAST SE JE ZALJUBIL V PALMO

Anja TRŽAN, 3.r.

Bila je jesen. Hrastu je bilo v svoji hišici mrzlo. Odločil se je, da bo šel v tople kraje. Ni se mogel odločiti, kam bi šel. Din, don, se je slišalo do vrat. Bil je poštar. Hrastu je prinesel pismo. Pisala mu je babica z morja. Rekel je: »Zdaj vem, kam bom šel. V tople kraje!«

Pripravil si je kovčke. Vzel je veliko stvari. Odpravil se je na železniško postajo. Z vlakom se je vozil noč in dan. Ko je prišel na morje, je bilo tam še veliko drugih dreves. Odšel je na bolj samotni kraj. Tam si je postavil senčnik in blazino. Zelo je užival. Opazil je, da ni sam. Malo stran od njega se je sončila palma. Hrastu je bila zelo všeč. Začelo je deževati, brž je odšel v hotel. Ponoči ni mogel spati, ker je kar naprej razmišljal o palmi. Naslednje jutro jo je videl pri zajtrku. Spoznal je, da se je zaljubil. Čez dan sta bila skupaj na plaži. Drug drugega sta na skrivaj občudovala. Zvečer sta se srečala v parku. Pozdravila sta se in začela pogovarjati. Nato sta vsak dan hodila na zajtrke, na plažo in sprehode. Nekega dne je rekel hrast palmi: »Zaljubljen sem vate.« »Tudi jaz te imam zelo rada.« mu je odgovorila palma. Nato jo je objel in poljubil. Hrast je nato rekel: »Za večno se bom preselil k tebi.« Tako sta si ustvarila dom. Čez nekaj časa sta se poročila in imela veliko otrok. Če verjamete v pravljice, ju boste srečali.

NARAVOSLOVNI DAN NA ŠOLSLEM CENTRU CELJE

Sandra CESTNIK, 7./a razred

Že nekaj časa prej smo izvedeli, da bomo odšli ob naravoslovnem dnevu, 14. 04. 2004, na zgoraj omenjeni šolski center. Na voljo smo imeli enajst različnih delavnic, med katerimi smo lahko izbrali eno.

Ta dan se je začel že ob 7.50 zjutraj. Najprej smo imeli malico, nakar smo pred šolo počakali na avtobus. Vstopili smo vanj in po krajši vožnji prispeli na cilj. Pripeljali smo se pred veliko šolo, in sicer pred Šolski center Celje. Počasi smo se približevali vhodu šole, kjer se je zbirala

množica dijakov. Vstopili smo vanjo. Uf! Polno vrat po hodnikih, učencev toliko, da se v njej izgubiš skratka, pravi labirint. Po nas je prišla šolska svetovalna delavka in nas pospremila v tretje nadstropje, kjer smo vstopili v velik razred, podoben parlamentu. Za začetek nam je ravnatelj tega centra razložil vse o njem: za kakšne poklice izobražujejo, kakšno šolo moraš imeti za določen poklic, koliko časa traja šolanje in kako lahko nadaljuješ šolanje, če želiš doseči višjo stopnjo izobrazbe. Dobili smo tudi zgibanke z opisi poklicev. Ravnatelj šole nam je na koncu postavljaj vprašanja, in kdor je pravilno odgovoril, je dobil nagrado. Kmalu so prišle na vrsto delavnice. Odločila sem se za biološko, v kateri smo spoznavali morske školjke, polže (mehkužce) in žuželke. Za konec pa smo se igrali igro: Male sive celice, pri čemer sva se s prijateljico uvrstili na drugo mesto. Učiteljica nam je za nagrado razdelila bonbone.

Na koncu smo še obiskali Emo-orođjarno, kjer izdelujejo orođja za izdelavo avtomobilskih delov. Po ogledu tovarne smo se vrnili v šolo. Tako je ta dan hitro minil.

KAJ BOM POČEL, KO BOM ODRASTEL?

Nataša JERŠIČ
šolska svetovalna služba

Kam se naj vpišem v srednjo? Kje me bodo sprejeli? Ali bom imel dovolj dober uspeh? Joj, kaj če se raje ne bi vpisal tja, ampak raje na ono šolo? Eh, jaz se bom vpisala kar na gimnazijo tako kot Tina, da bova skupaj?

Na takšna in podobna vprašanja si učenci predvsem osmih razredov belijo svoje sive celice. Nekateri več ne, saj je vpis za letošnje šolsko leto že končan. Najdejo pa se nekateri, ki kljub vsemu dvomijo v svojo odločitev.

Da bi bilo teh dvomov o pravilni odločitvi za vpis v srednjo šolo vse manj, je na osnovni šoli Štore gospa Zdenka Grafenauer-Konšak, šolska svetovalna delavka, v sodelovanju s učitelji OŠ Štore, podjetji ter s srednjimi šolami: Šolskim centrom Celje, Šolskim centrom Šentjur pri Celju, Srednjo strokovno in poklicno šolo Celje ter Srednjo šolo Štore, v letošnjem šolskem letu 2003/2004 pripravila 38 različnih dejavnosti na temo POKLICNA ORIENTACIJA za učence sedmih ter osmih razredov.

Poklicno usmerjanje, poklicna vzgoja, poklicna orientacija... Toliko različnih nazivov za en sam končni cilj, t.j. da mladostnik na osnovi lastne izkušnje z novim in širšim vedenjem in znanjem najde zase optimalno pot svoje poklicne kariere, ki bo na koncu morda drugačna, kot pa si jo je mladostnik začrtal. Vsekakor je pomembno, da se v osnovni šoli položijo temelji za nadaljnjo poklicno pot, ki pa so na Osnovni šoli Štore zelo močni.

Kar je name naredilo velik vtis, je bilo predvsem to, da sem se tudi sama spomnila na paleto različnih poklicev. Predvsem poklicev, ki jih pogosto pozabimo, saj niso medijsko izpostavljeni, vendar so enako pomembni kot vsi ostali poklici. Na poklice, ki so potrebni in poklice, ki jim je potrebno izkazati tudi spoštovanje. To so poklici, ki jih opravljajo moji starši, vaši starši, vaša soseda.

Zato je pomembno, da naši otroci pridobijo spoštovanje do različnih poklicev in pomembno je, da dobijo realno predstavo o nekem poklicu. Da spoznajo, da je na primer ljubezen do igrice na računalnik dobra motivacija pri odločitvi za poklic računalniški ali medijski tehnik; da pa sta ravno ta poklica še marsikaj več.

Menim, da je šola dala učencem dovolj jasno sporočilo, na osnovi katerega se lahko zavedajo, da je izbira določenega poklica vsekakor proces in da ta izbira mnogim dela številne preglavice in dileme. Zaradi tega imajo učenci na voljo toliko možnosti, kjer lahko spoznavajo določene poklice in si na koncu lahko odgovorijo: "Eh, ne bom se vpisala na gimnazijo, saj imam malo slabši učni uspeh. Se bom raje na administrativno, ker me to veseli pa bom šla še potem raje 3+2, če bom želela. S Tino bova pa še vedno naši čas druga za drugo."

ŽIVILSKE DELAVNICE

Barbara BURGER, 7.b/9-letna OŠ

Učenci 7. razreda devetletke spoznavamo na naravoslovnih in tehniških dneh različne poklice in srednje šole. Do sedaj sem vedno izvedela nekaj novega in spoznala drobce poklicev, ki so bili predstavljeni v zanimivih delavnicah.

Vendar je bila od vseh najbolj zanimiva delavnica peka na Srednji kmetijski šoli Šentjur. Na njej smo spoznali predvsem praktični del poklica pek. Takoj, ko smo vstopili v snažno kuhinjo, so nas tam pričakali učitelji praktičnega pouka. Seznanili smo se s potekom dela učne ure in začeli izdelovati kroglice iz testa, ki smo jih zvaljali, namazali z oljem, zvili in vzdolžno prerezali, da smo dobili obliko srčka. Podobno smo izdelovali tudi sezamove štručke, makovke, rogljičke in podobno. Testo je bilo pripravljeno iz krušne in polnozrnate moke, ki sta bolj zdravi od povsem prečiščene bele moke. To je tudi dietna hrana. Izdelki so se pekli približno 20 minut. Izdelovali smo jih po receptu, primešali smo vse potrebne sestavine, temu primeren je bil tudi okus - dober.

Prijetna delavnica je minila zelo hitro. Ta dan mi bo s pridobljenimi izkušnjami popestril veliko dni v moji prihodnosti, ko bom to znanje uporabila tudi doma. Kdo pa se bo morda sedaj, ko je spoznal delo, odločil za poklic peka.

IZGUBLJEN V PRIHODNOSTI

Tilen NOTERSBERG, 4.a

Danes je 7. oktober, moj rojstni dan. Natanko pred dvema letoma se je začela moja pustolovščina, ki še danes traja. Na ta dan mi je očka, ki je delal na vojaškem letališču, obljubil, da si ga bom lahko ogledal.

»Tilen, pridi!« mi je zaklical očka, ko je prišel domov. Z avtom sva se odpeljala do letališča. Tam naju je že čakal komandir, ki mi je razkazal prostore. Prišli smo do velikih vrat s tremi okni. Skozi okno sem videl čudne sence ter raznobarni dim.

Takoj sem se odločil, da se bom splazil skozi vrata. Odšli smo naprej. Na poti do naslednje sobe sem koval načrt, kako priti v sobo s sencami. Vstopili smo v jedilnico. »Malica je že pripravljena,« je rekel komandir. Takrat sem očeta vprašal, če smem na stranišče. Če mislite, da je bil odhod na stranišče del mojega načrta, imate prav. Ker sem vedel, kam moram, me oče ni pospremil. Vsi so bili na malici, zato sem lahko neopazno smuknil v sobo. »To je laboratorij, vojaški laboratorij, sem šepnil.« Takoj sem vedel, kaj so bile čudne sence. To so bile omare, na katerih je ležalo na kupe kemijskih pripomočkov, besedil, metrov, skic, kemičnih svinčnikov in še mnogo drugih stvari. Neka skica me je še posebej privlačila. Na njej je bil narisana motor. Pod skico je bilo nekaj napisano. Pisalo je. S tem motorjem lahko potujemo v prihodnost. Izdelek je zelo zapleten. Imamo le en načrt za izdelavo motorja. »Le kje je ta motor?« sem se vprašal, načrt pa zažgal. Pogledal sem okoli sebe, in glej, zagledal sem ga za omaro. Z vso močjo sem odrinil omaro in sedel nanj. Na ročici za plin sem opazil nenavadno razpredelnico. »Ta puščica na razpredelnici kaže, za koliko let v prihodnost lahko potujem,« sem prebral. Prepričan, da se na enak način tudi vrnem, sem ročico potegnil nazaj, tako da je kazala številko 500. Še preden sem se dobro zavedel, sem prispel na cilj.

Pristanek pa je bil sila neroden. Zadel sem ob kamen in padel v nezavest. Ko sem se končno zbudil, sem pred sabo zagledal čudno kovinsko spako, podobno robotu. »Bog pomagaj!« sem zavpil in skočil pokonci. Šele tedaj sem na glavi tega stvora zagledal bolniško čepico. »Torej sem v bolnišnici.« Vprašal sem: »Kje je moj motor?« »V kleti, v sobi 1062. Tu imaš ključke.« Odšel sem v klet. Motorja ni bilo težko najti. Na njem pa sem zagledal nekaj, česar prej ni bilo. Podobno je bilo malemu računalniku s tipkovnico. Na njem je pisalo. Če se želiš vrniti v svoj čas, moraš poiskati stvari, ki so značilne za ta čas.

Takoj sem se odpeljal na ulico. Tam me je čakalo veliko presenečenj. Na cesti ni bilo asfalta, temveč debelo steklo. Hiše so bile narejene iz strnjene lave. Namesto velikih trgovin in mega marketov, so stale ob robu ceste staromodne tržnice. Oblačila meščanov so bila zelo preprosta. Pomislil sem: »Srednji vek v prihodnosti.« Nasproti mi je prišel vitez z laserskim mečem v roki. Ni bil videti najbolj prijazen, zato sem se hitro odpeljal naprej.

Bolj kot sem se oddaljeval od mesta, bolj nenavadna je bila okolica. Ljudje, ki sem jih srečaval, so bili oblečeni podobno kot mi, le superge so bile nekaj posebnega bile so kovinske in z njimi si lahko letel. Na moje presenečenje so ljudje živeli v jamah. Pa ne samo to. Še narava je bila drugačna. Na velikih travnikih so namesto rož poganjali šopi iglic, na smrekah in borih pa so cvetele pisane rožice. Nič več mi ni bilo jasno.

Takrat pa sem zagledal hišo, ki me je spominjala na mojo domačo. Toda bila je že vsa razpadla. Rekel sem si: »Mogoče pa je to tisto, kar iščem.« Motor sem obrnil proti hiši. Na računalniku motorja se je pojavilo novo besedilo. Zapelji se v hišo, kjer te čakajo nadaljnja navodila. V hiši sem našel

plastično račko, s katero se otroci igrajo, ko se kopajo. Dvignil sem sedež in v prtljažni prostor potisnil igračko.

Odpeljal sem se naprej. Za mano so ostajali kilometri in kilometri poti, nikjer več pa nisem našel stvari, ki sem jih iskal. To moje iskanje je trajalo dve leti. O vsem, kar sem videl v tem času, bi lahko napisal cel roman.

Ko sem že skoraj obupal, da ne bom prišel domov, sem se domislil. Pojdi na smetišče! In res, tam sem našel polno stvari, ki sem jih poznal. Znosil sem jih na kup, dodal še račko iz prtljažnika in se zapeljal nanj. Uspelo mi je. Pristal sem tam, kjer sem pred dvema letoma tako neprevidno krenil na pot.

Zdaj sem tu, vendar moje dogodivščine še ni konec. Veliko stvari moram razložiti očetu in ostalim v laboratoriju. Priznati pa moram: »Spet me mika nova pot.«

VABILO

OBČANOM OBČINE ŠTORE, STARŠEM IN OTROKOM na predstavitev projektnega dela na Osnovni šoli Štore.

Vas zanima, kaj smo naredili na Osnovni šoli Štore za boljše medsebojne odnose? Kako otroci prepoznavajo drugačnost in se z njo spopadajo? Kako se obvarovati pred različnimi oblikami zasvojenosti? Odgovore na ta vprašanja in rezultate projekta **Mladostnik, družina, šola: kvalitete našega življenja** boste dobili na predstavitvi in kulturnem programu, ki se bo odvijal v mali telovadnici šole na **DNEVU ODPRTIH VRAT**.

Želite izvedeti več o tem, kaj storimo na OŠ Štore na področju poklicne vzgoje učencev, o **Šolskem centru Celje, Srednji šoli Štore, Šolskem centru Šentjur in Srednji strokovni in poklicni šoli Celje** in o poklicih, za katere izobražujejo? Ste sami pred poklicno odločitvijo ali pa ta odločitev čaka vašega otroka?

Na OŠ Štore smo povabili navedene srednje šole, ki se vam bodo predstavile na DNEVU ODPRTIH VRAT. Hkrati vam bomo predstavili tudi potek projekta Izkustveno učenje v osnovni šoli za poklicno orientacijo, **v katerega so vključen učenci od 7./9 razreda do 8./8 razreda.**

**DAN ODPRTIH VRAT BO NA OŠ ŠTORE,
v torek, 01. 06. 2004, v času od 16. do 18. ure.**

Prisrčno vabljeni! Vašega obiska bomo veselili!

Ravnatelj:
Franjo Rumpf, prof.

FRAJERKA NA DVEH KOLESIH

Pogovor s Slovenko leta 2003 Benko Pulko

Nina KRIŽANEC

Foto: Daniel COHEN, arhiv Benke PULKO

Energična, samosvoja, samozavestna, odločna in svobodna. Ko sem jo lani poleti spoznala, sem si želela, da bi ji lahko vzela kanček tistega: "Grem, kamor hočem." Podira vse standardne življenjske načrte: faks, služba, družina. Občudujem njen pogum in si mislim: "Ta ženska je od hudiča!" Spala je na prostem, v jarkih, na plažah, zabeležila prvo potovanje ženske na motorju v Savdski Arabiji, si razbila betico v Ekvadorju, zlasala turističnega policista v Egiptu, ker ji je skoraj uničil motor, skakala s padalom, se naučila potapljati, našla neki Srbkinji moža, se poročila z motorjem in se medtem zapeljala okrog sveta. Njen krog okoli Zemlje velja za prvo kontinuirano solo potovanje z motorjem po vseh sedmih kontinentih sveta

ter najdaljše žensko potovanje z motorjem glede na čas in prevožene kilometre. Novembra je izšla njena knjiga *Po Zemlji okoli Sonca*, za katero je dobila Velikega krilatega leva za najboljšo skupno izvedbo knjige leta 2003 in plaketo za najboljšo reprodukcijo knjige. Mimogrede je osvojila še naslov Slovenke leta 2003.

Kaj ste počeli, odkar ste doma?

Vse. Iskala sem si dom, selila sem se, odkrivala sem staro življenje v zaprašenih, nekaj let zapakiranih škatlah, pisala sem knjigo, učila sem se, kaj je založništvo, pogajala sem se za vsakdanji kruh, dokazovala sem Guinnessu, kaj sem naredila, nekajkrat sem letela v Ameriko in po Evropi ter sestankovala, objavila sem knjigo, pripravila multimedijske prezentacije ter začela gostovati z njimi po Sloveniji. Da sem bila še ob zadnjih nekaj minut prostega časa, ki bi ga imela sicer, me je doletela kandidatura za Slovenko leta in Osebnost leta 2003. Največ časa v preteklem letu sem zapravila z novinarji in njihovimi vprašanji, moj poklic pa je bil deliti življenjsko izkušnjo z ljudmi okoli sebe.

Se vam je zdelo težko napisati knjigo?

Ne. Zahtevno sicer, a ne težko. Sicer pa je teža dejanj odvisna od življenjske filozofije bolj kot od dejanj samih.

Kako je delo potekalo?

Veselo. Temperamentno. S kupom zapletov, vedno novih sprememb, pod veliko pritiska. Med novimi ljudmi je bilo kot svež veter. Bilo je zanimivo, poučno, vredno mojega časa.

Kaj občutite ob vseh nagradah, ki jih dobivate? Prejeli ste Velikega krilatega leva za najboljšo skupno izvedbo knjige leta 2003 in plaketo za najboljšo reprodukcijo knjige.

Eh, v življenju moramo nekaj početi. Če tudi drugi opazijo vrednost v tvojih dejanjih, pomeni, da nisi zapravil življenja za nekoristno početje.

Kako je, če si slaven? Vam je všeč ali ste že naveličani medijske pozornosti?

Bistveno bolj je življenje delovno, če se zanima zate še kdo drug kot le domači in sosedi. V življenju delam samo to, kar me ne izčrpa, če me že ne veseli. Zaenkrat sem še kos povpraševanju in zanimanju. Ko mi bo postalo obremenjujoče in odveč, me ne bo več ...

Ste kdaj razmišljali o tem, da bi izdali knjigo v obliki dnevnika in tako popisali vse dogodke s poti?

Nikoli. Preveč takšnih knjig sem videla in preveč so me iritirale. Še mene ne zanima več, kje sem se tistega jutra ustavila in kakšen bencin sem tankala, kaj šele nekega bralca s filtriranim zanimanjem za peripetije in doživetja nekoga drugega. To je preteklost detajlov, ki so sestavili zlahnejšo zgodbo in globlje sporočilo. Vsega se ne bi dalo nikoli popisati. Splet doživljavaev in dogodkov s tega potovanja bo še nekaj let neusahljivi vir, iz katerega se bo dalo črpati. Dnevniški zapiski pa bodo zagotovo ostali neobjavljeni.

V knjigi so čudovite fotografije, koliko ste jih posneli na potovanju?

Okoli 35.000. Daleč največ diapozitivov, precej digitalnih fotografij in nekaj skromnih klasičnih fotografij na začetku poti.

Kako se počutite doma, v Sloveniji? Nekako ste še vedno ostali popotnica, saj ste imeli več domov, ko ste živeli pri

več družinah. Se boste kdaj popolnoma ustalili?

Doma se počutim odlično. Nič mi ne manjka. Rada sem doma. Mislim na doline in ravnine pod Alpami. V življenju sem se veliko selila, veliko domov sem zamenjala. Edina konstanta je odgovornost, da se prestavim takoj, ko začutim, da se moram premakniti.

Bi živeli v tujini? Če ja, kje in zakaj?

Bi. Zakaj pa ne? Veliko je krajev, ki ponujajo nekaj, česar v Sloveniji nimamo. Vidim se v Novi Zelandiji, Kanadi, v Združenih državah in zagotovo še kje. Všeč mi je življenje z veliko prostora, odprtimi ljudmi, ki jih poleg denarja zanima še kaj.

Kakšne načrte imate v prihodnosti, morda spet na pot?

Nobenih velikih načrtov. Prišli bodo, ko bo čas za njih. Tudi po Sloveniji se da potovati. Z isto vnemo kot na poti okoli sveta nabiram sedaj kilometre po domačih cestah in na štirih kolesih. Predavam, zato me življenje odpelje vsak dan v drug slovenski kraj. Da obnovim poznavanje domačega praga ...

Motor se je na potovanju odlično odrezal kot prevozno sredstvo. Kaj pa kot moža ga boste obdržali?

Brez nadaljnjega!

Bi potovali s čim drugim kot z motorjem ali se vam to še vedno zdi najboljše vozilo za takšno pot?

Da, potovala bi še s kakšnim drugim prevoznim sredstvom, zakaj pa ne! Navkljub temu pa se mi zdi motor še vedno idealna jadrnica za lovljenje lokalnih vetrov vseh barv in smeri.

Ste na potovanju kdaj pogrešali dom in domače oziroma je bilo kdaj zares hudo?

Načeloma ne. Preveč dela sem imela in preveč stvari me je zanimalo. Za pogrešanje se mi ni zdelo vredno zapravljati energije in časa. Posvečala sem se tistemu, kar sem imela. Zavedala sem se namreč, da so ljudje in dogodki minljivi in da bodo kmalu preteklost.

V katerem delu sveta ste se bolje počutili, v razvitem ali v deželah tretjega sveta? Zakaj?

V razvitem svetu, ker je bilo potovanje lažje, potrebnega je bilo manj navora za premagovanje »organiziranih« težav. V deželah tretjega sveta je bilo izredno lahko postati eksotika tudi z banalno zahtevo, ki je tisti kraji in ljudje še niso jemali. Sicer pa je bilo v zameno za to veliko bolj pisano in nepredvidljivo, kar je imelo poseben in nenadomestljiv čar.

Svoje prispevke ste objavljali v domačih revijah. V katerih deželah ste še objavljali svoje članke?

V Novi Zelandiji, Združenih državah, v Kanadi, Avstriji, na Japonskem.

Za koga je bilo bolje pisati, za slovenske ali tuje revije?

Rada pišem. Količina zadovoljstva se ne spreminja z naročnikom. Načeloma mi je vseeno, za koga ustvarjam. V slovenščini gre hitreje, pisanje v angleščini pa zahteva več časa.

Koliko denarja ste približno porabili na poti? To so bili sponzorski prispevki, kajne?

Ocenjujem, da sem porabila približno 30.000 evrov. V denarju, plus kopica vrednih reči, kot je bil recimo motor. Sponzorskega denarja je bila slaba četrtnina, ostalo sem si pridelala sama s pisanjem, prodajanjem fotografij, predvsem pa sem največ zaslužila z varčnim načinom življenja.

Kakšne težave ste imeli z vpisovanjem v Guinnessovo knjigo rekordov in kako ste jih rešili?

Vpis v Guinnessovo knjigo svetovnih rekordov ni bil nikoli primarni vzrok potovanja, niti gonilna sila. Bil je stranski projekt, ki sem se ga, kot to pač rada počnem, lotila kar se da vestno in odgovorno. Pred potovanjem sem prijavila projekt, po tem ko je bilo vse pri kraju, pa sem z nekaj potovalkami materiala dokazala, da je bilo vse tudi realizirano in izpeljano v skladu z njihovimi pravili. V London sem se odpeljala na daljši sestanek, kjer sem predložila dokazni material v obliki video posnetkov, časopisnih izrezkov, bencinskih računov, računov za prevoz motorja preko morij in oceanov, originalov in kopij potnih listov ter dokumentacije za motor, podpise ljudi, ki so me srečali na poti, itd. Veliko nevšečnosti je bilo s tem, ali bodo priznali dva ali tri rekorde. No, na koncu pa so se odločili za štiri! Svet je poln presenečenj. Aha, dosežek je že vpisan v novi knjigi rekordov za leto 2004, ki je izšla pred nekaj meseci.

Stran 35.

OBČINSKA LIGA MALEGA NOGOMETA ŠTORE 2. LIGA - SPOMLADANSKI DEL

1. KROG - PEČOVJE 16.04.2004

17:15 STOPAR LB Design - B. S. ŠTORE
18:00 OKREPČEVALNICA INDEX - KOMVAS
19:30 TORPEDO - ROGAČI
21:00 AVTODELI ŠTORE - BAD BOY's

5. KROG - ŠTORE, 21.05. 2004

16:30 ROGAČI - KOMVAS
18:00 AVTODELI ŠTORE - OKREPČEVALNICA INDEX
19:30 BAD BOY's - STOPAR LB Design
21:00 TORPEDO - B. S. ŠTORE

2. KROG - ŠTORE, 23.04.2004

16:30 KOMVAS - TORPEDO
18:00 ROGAČI - AVTODELI ŠTORE
19:30 BENCINSKI SERVIS ŠTORE - BAD BOY's
21:00 STOPAR LB Design - OKREP. INDEX

6. KROG - KOMPOLE 28.05.2004

16:30 STOPAR LB Design - ROGAČI
18:00 TORPEDO - AVTODELI ŠTORE
19:30 B. S. ŠTORE - KOMVAS
21:00 OKREP. INDEX - BAD BOY's

3. KROG - PEČOVJE, 07.05.2004

16:30 BAD BOY's - ROGAČI
18:00 OKREP. INDEX - B. S. ŠTORE
19:30 TORPEDO - STOPAR LB Design
21:00 AVTODELI ŠTORE - KOMVAS

7. KROG - PEČOVJE, 04.06.2004

16:30 BAD BOY's - TORPEDO
18:00 ROGAČI - OKREPČEVALNICA INDEX
19:30 AVTODELI ŠTORE - B. S. ŠTORE
21:00 KOMVAS - STOPAR LB Design

4. KROG - KOMPOLE 14.05.2004

16:30 KOMVAS - BAD BOY's
18:00 B. S. ŠTORE - ROGAČI
19:30 STOPAR LB Design - AVTODELI ŠTORE
21:00 OKREP. INDEX - TORPEDO

8. KROG - ŠTORE 11.06.2004

16:30 KOMVAS - OKREPČEVALNICA INDEX
18:00 ROGAČI - TORPEDO
19:30 B. S. ŠTORE - STOPAR LB Design
21:00 BAD BOY's - TORPEDO

**18. JUNIJA 2004 BODO ODIGRANE
ČETRTRFINALE POKALA ŠTOR na PEČOVJU
OB 19:00 URI.**

OBČINSKA LIGA MALEGA NOGOMETA ŠTORE

Branko MLAKAR
OLMN ŠtoRE

V tekmovalni sezoni 2004 občinske lige malega nogometa ŠtoRE prvič nastopa 16 ekip, ki so razdeljene v dve ligi, in sicer v I. ligo in II. ligo. Vsaka liga šteje 8 ekip. Igra se dvokrožno pomlad - jesen.

V 1. ligi nastopajo naslednje ekipe:

- VULKANIZACIJA MULEJ,
- LIPA,
- LAŠKA VAS,
- CENC SOKOLI,
- MARINERO,
- RUDAR PEČOVJE,
- ŠTORE STEEL,
- ŽIVEX.

V 2. ligi nastopajo naslednje ekipe:

- STOPAR LB Design,
- BENCINSKI SERVIS ŠTORE,
- AVTODELI ŠTORE,
- OKREPČEVALNICA INDEX,
- ROGAČI,
- DIKPLAST,
- KOMVAS,
- TORPEDO.

Prvak II. lige se uvrsti v I. ligo, zadnji I. lige pa pade v II. ligo. Drugo uvrščeni II. lige in sedmo uvrščeni I. lige igrata kvalifikacije za napredovanje oziroma obstanek. V dosedanjem toku prvenstva v I. ligi najboljše kaže ekipama RUDAR PEČOVJE ter CENC SOKOLI ; v II. ligo pa ekipama BENCINSKI SERVIS ŠTORE in AVTODELI ŠTORE.

V pokalnem tekmovanju je bilo odigrano OSMINAFINALA:

Rezultati:

TORPEDO - ŠTORE STEEL	2:5	(1:3)	
OKREPČEVALNICA INDEX - AVTODELI ŠTORE	* 2:4	(0:1)	2:2
CENC SOKOLI - LIPA	4:1	(1:1)	
ROGAČI - DIKPLAST	* 3:1	(0:0)	1:1
RUDAR PEČOVJE - LAŠKA VAS	3:6	(2:3)	
MARINERO - STOPAR LB Design	5:1	(2:1)	
VULKANIZACIJA MULEJ - BENCINSKI SERVIS ŠTORE	6:1	(3:0)	
KOMVAS - ŽIVEX	0:8	(0:4)	

• po kazenskih streljih

V ČETRTRFINALE so se uvrstile naslednje ekipe:

- ŠTORE STEEL,
- AVTODELI ŠTORE,
- CENC SOKOLI,
- ROGAČI,
- LAŠKA VAS,
- MARINERO,
- VULKANIZACIJA MULEJ,
- ŽIVEX.

Pari ČETRTRFINALA, ki bo odigran 18. junija 2004 na Pečovju ob 19⁰⁰ uri so:

19: ⁰⁰	ŠTORE STEEL - LAŠKA VAS
19: ⁴⁵	MARINERO - ŽIVEX
20: ³⁰	AVTODELI ŠTORE - VULKANIZACIJA MULEJ
21: ¹⁵	ROGAČI - CENC SOKOLI

Ekipa CENC SOKOLI, ki je izločila lanskega zmagovalca pokala Lipo ji je žreb namenil drugo-ligaša ROGAČ-e. Prav tako je papirnati favorit VULKANIZACIJA MULEJ lanski zmagovalec prvenstva Štor, ki ima za nasprotnika ekipo AVTODELI ŠTORE. Zelo zanimiva pa bosta ostala dva srečanja.

Storski oblaci

